

LA FARGA

REVISTA DE SALT

Les Fonts de Salt

Benvolgut senyor,
M'ha agradat el seu comentari aparegut a la revista del mes d'abril, on es refereix a la manca de presentació de candidatures per assolir la Presidència del Casal de Jubilats i càrrecs de la Junta. Tothom està ocupat, tothom té massa feina (escriu vostè).

Ara ja tenim President, un servidor. El dia 27 d'abril vaig agafar el relleu. Sóc conscient que hi ha molta feina per fer i també ho saben els membres que formen la Junta Directiva que m'honoro de presidir. S'ha de treballar de ferm per aconseguir que el nostre Casal, aixecat amb molts d'esforços pels nostres antecessors, no caigui i s'adormi. La tasca a desenvolupar, que és molta, no és tan sols feina d'un President i una Junta,

és feina de tots els socis d'aquest Casal. No volem ser dels que tot s'ho pengen a l'esquena i que treballin els altres. Accepto de tots els socis les seves suggerències i de bon grat les crítiques constructives. Col·laboració sense inclusions.

Agraeixo el seu escrit, Sr. Director de La Farga, perquè dóna motius per encoratjar-nos a treballar sense discriminacions i poder tirar endavant el nostre Casal de Jubilats, i fer-lo al mateix temps digne de la Vila de Salt.

Cordialment,

Ferran Márquez
President Casal de Jubilats

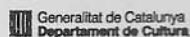
Servei de Catala
Ajuntament de Salt

He llegit els articles sobre "L'estat del català a Salt" publicats al darrer número de "La Farga", i vull felicitar-te per una iniciativa tan interessant i enriquidora, tant des del punt de vista sociolingüístic com de la dinamització (s'hi impliquen els estudiants, els professors, la gent enquestada... i, deducixo dels escrits, d'una manera natural i fins divertida).

Per això t'agrairia que m'enviessis un parell d'exemplars més per fer-los arribar al cap del Servei de Normalització i al de l'Institut de Sociolingüística, si és possible.

Fins aviat

Rosa Ferrer
Tècnica de Política Lingüística

Institut de Sociolingüística Catalana

Apreciat amic,

La Rosa Ferrer dels nostres Servicis Territorials m'ha enviat un exemplar del número de "La Farga" del mes d'abril, en què hi ha un dossier sobre la normalització lingüística. Com que hi veig la teva mà darrera del conjunt, més enllà encara de les teves aportacions visibles, he pensat de fer-te aquesta nota, per felicitar-te.

Bones vacances

Miquel Strubell

ESPIGOLANT

-Diari de GIRONA- Dissabte, 15 de juny de 1991 / **SALT**

Simbòlicament, lliura un document del 1249 a l'alcalde Sunyer

El marquès de Camps cedeix 436 pergamins del seu patrimoni a l'arxiu municipal

Si alguna vegada, des de LA FARGA, havíem lamentat el deplorable estat que anys enrera es trobava el Mas Ribot (cal Marquès), amb totes les conseqüències negatives per al patrimoni de Salt, ara, després d'uns anys, hem de felicitar-nos de la restauració i redreçament de la finca, i en aquest cas molt especialment, del lliurament a l'arxiu municipal d'un importantíssim fons documental, una gran part d'ell referit al nostre poble i que suposa un gest important per a recuperar la nostra història local.

URBANISME EL PUNT - 24 JUNY 1991

La planta de trituració d'arids de Salt, centre de Salt i de Girona, propietat de la societat Aneller SA, ubicada pel traçat de Fontejau, es traslladarà a Girona, Joaquim Nadal, i el de Salt, metretre Ter amunt fins la finca que ocupa Xavier Corominas, es va mostrar assentat actualment, cosa que tanca l'enfrontament per la decisió, que té el vistipleg d'...

La planta d'arids es quedarà a Fontejau i no s'instal·larà davant de les deveses de Salt

Es traslladarà del seu actual emplaçament uns tres-cents metres Ter amunt | La decisió tanca l'enfrontament entre l'Ajuntament de Girona i el saltenc

SALVADOR GARCIA
■ Girona.— L'emplaçament definitiu de la polèmica planta d'arids de Fontejau quedarà més a prop de les terres de Girona que del pla dels Socs, a les deveses de Salt, contra el que era la intenció inicial dels propietaris de la factoria: Salt-Socers Aneller SA instal·larà la nova planta al mig d'una zona arbrada —que aturava les brucades— a uns-cents metres Ter amunt del lloc on actualment té la factoria, que ha de traslladar primer aquells edificis pel traçat del futur pont de Fontejau. Fontejau de Salt-Socers Aneller van explicar això a aquest diari que la decisió provocada per l'oposició de Salt ha causat un perjudici econòmic a l'empresa, que havia fet una important inversió en la compra de maquinari, a més de l'ofertada que es ofereix de compensacions de la zona de deveses de Salt. Finalment per això, s'acaba l'enfrontament de Girona.

Des del mes de maig de l'any passat, el poble de Salt, amb els Amics de les Deveses i el mateix Ajuntament al capdavant, havia iniciat una campanya contra la instal·lació d'una planta d'arids ben bé per davant del Pla dels Socs, una zona recuperada pels saltencs.

Ara veiem que l'oposició no ha estat en va i que finalment, després de diversos pros i contres, la planta d'arids es quedarà a Fontejau a uns 300 m. del lloc on actualment estava ubicada.

ANY XIII/Núm. 122
 Juliol/Agost 1991

AUTOR DE LA PORTADA
 Martí Artalejo

El desprestigi dels polítics

En l'anterior número de LA FARGA publicàvem amb detall els resultats de les últimes eleccions municipals al nostre poble, tot assenyalant-ne les notes més destacades, i en primer lloc, l'alt índex d'abstenció: quasi un 45%. Que, per altra banda, no va pas ser una excepció, sinó, que al contrari, reflecteix la tònica general al conjunt del país i de l'estat.

Semblaria que la creixent manca de participació ciutadana en la vida política hauria de motivar els polítics a preguntar-se'n el perquè i a preocupar-se d'un fet que a nosaltres ens ho sembla, de preocupant. Alguna causa deu haver-hi que justifiqui aquesta actitud de desinterès, cada vegada més generalitzada, del poble envers els afers col·lectius. No dubtem pas que els polítics, principals interessats i primers implicats en el tema, deuen haver-hi reflexionat. És ben sabut, que després de cada contesa electoral, tots els partits analitzen i fan les seves particulars valoracions dels resultats, que es tradueixen en solemnes declaracions - generalment triomfalistes- dels seus líders, amb la finalitat que surtin publicades a la premsa.

El que ja no sabem és si després d'aquestes reflexions, anàlisis i valoracions, els polítics han arribat

a les mateixes conclusions que el poble ras i senzill, la simple gent del carrer, que, en definitiva, és qui vota.... o no vota.

El progressiu desprestigi de la classe política, degut al cúmul galopant de corrupteles, negocis fraudulents, prevaricacions i escàndols de tota mena, protagonitzats per càrrecs públics i que cada dia ens serveixen els mitjans de comunicació, alguna influència deuen tenir-hi. És clar que no és l'única. És evident que la nostra societat pateix -a més a més- un procés de desinterès general per les causes col·lectives, d'una pèrdua del concepte de solidaritat, de tant-se-me'n-fotisme.

Aconseguir canviar aquesta tendència tot encomanant al poble l'interès i l'entusiasme per les coses comunes, per la mateixa política, ja seria una tasca ben meritòria. I en aquest sentit si que els polítics, amb el seu exemple i el seu comportament, podrien fer-hi molt.

LA FARGA/Revista de Salt.

EDITA/Casal de Jubilats de Salt.

DIRECCIÓ/Josep Cristòfol i Darné

COORDINACIÓ/M.ª Helena Romagós i Ribot.

CONSELL DE REDACCIÓ/Josep Cristòfol i Darné, Guillem Terribas i Roca, Lluís Mateu i Riera, Joan Boada i Reig, Jaume Bosch i Termes, Martí Fita i Casals, Eva Escuin i Dilmé, Miquel Angel Ferrés i Fluvia, Agapit Alonso i Pont, Sebastià Parra i Nuño i Xavier Alberch i Fugueras.

COLLABORACIÓ HABITUAL/Antoni Brugués, Pitu Geli, Josep Guardiola, Maria Mercè Sánchez, Pili Fernández, Biblioteca Municipal Jaume Ministral i Masjà i Maria Bramon.

COLLABORACIÓ EN AQUEST NÚMERO/Ferran Márquez, Eva Escuin, Miquel Angel Ferrés, Martí Fita, V.S., Josep Boó i Alicia Vila.

COMPAGINACIÓ/Xarri Terribas i Roca.

CORRECCIÓ I ESTIL/Toni Rusalleda

FOTOGRAFIA/Jaume Ollé i Martí Artalejo.

DISTRIBUCIÓ/Pitu Geli

ADMINISTRACIÓ/Juan Boada i Reig.

TIRADA/1.500 exemplars

REDACCIÓ/Passeig Verdguer, 1

Tels. 23 04 98 - 23 85 78

IMPRESSIÓ/Impremta Pagès, S.A.

C/. Eixample, 8 - Tel. 42 01 07

DIPOSI LEGAL/ GI-356/79

LA FARGA NO SE SOLIDARITZA NECESSÀRIAMENT AMB LES OPINIONS EXPRESADES AMB ELS SEUS ARTICLES SIGNATS I QUE PUBLIQUEM ÍNTEGRAMENT RESPECTANT L'OPINIÓ DEL SEU AUTOR.

LA FARGA AUTORITZA LA REPRODUCCIÓ DELS SEUS ARTICLES, SEMPRE I QUAN S'INDIQUI CLARAMENT LA SEVA PROCEDÈNCIA.

SUMARI

CARTES A LA FARGA.....	2	TEMA CENTRAL	
ESPIGOLANT.....	2	Les fonts de Salt.....	18-19
EDITORIAL		La vila de les set fonts.....	20
El desprestigi dels polítics.....	3	Les fonts de Salt.....	21
EL DIAMANT DE LA PLAÇA		La desviació de la Maçana:	
L'últim romàntic.....	4	Conseqüències en els pous i	
LA TRIBANA		l'aqüífer de Salt.....	22
La Torna.....	5	Procés de substitució d'una font	
D'ACÍ D'ALLÀ		provisional «La plaça	
Els catalans i les vacances.....	6-7	de les llúdrigues».....	23
PARLEM AMB L'ALCALDE		Les fonts provisionals.....	24
Xavier Corominas.....	8-9	Les fonts artístiques.....	25
CRÒNICA		Anècdotes i fets.....	26-27
Notícies varies.....	11	RECULL	
EL PETIT ESPORT		Notícies varies.....	28
Montse Fernández.....	12-13	Així tal com som.....	28
LOCAL		VIDA DEL CASAL	
Homenatge a Pili Fernández.....	14	Activitats.....	29
IMATGES		CLUB PETANCA SALT	
Canya, Canyal.....	15	Activitats del club.....	30
LA CAPSA DE VIDRE		CAGAFERRO	
Per la formació d'un		Acudit foll.....	31
Salt turístic.....	15	COPSAT AL VENT	
TEVA/MEVA		Diàleg.....	32
Ferran Márquez i Morgade.....	16-17		

PREMI TRES DE MARÇ DE 1989

L'últim romàntic

Els companys li deien l'últim romàntic, amb un deix mig foteta mig d'admiració. De jove, li encantava escapar-se a les cinc de la matinada i plantar-se al Cap de Creus "només" per veure sortir el sol. Odiava haver de respondre amb lògica raonable als familiars i amics que li demanaven el perquè. Quan un gest humà té massa perquè perd tot romanticisme. Sentia l'enuig del pintor quan se li demana que expliqui el seu quadre o del músic que ha d'explicar la seva composició.

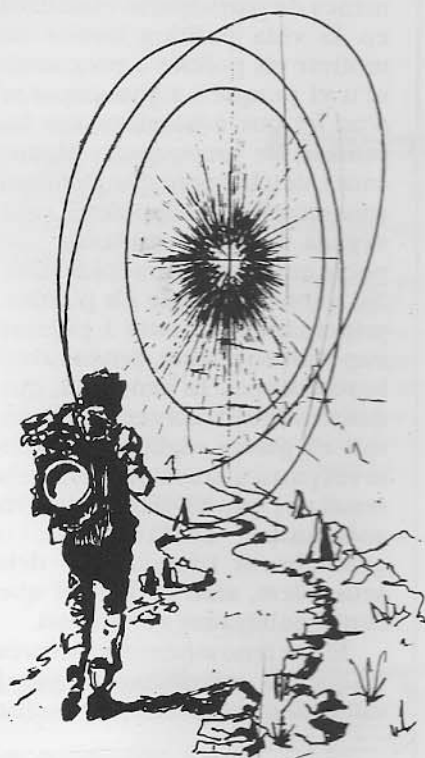
Així és que el nostre romàntic, a la tornada del Cap de Creus, posava al cotxe una cinta de música romàntica, naturalment, que li feia agafar els revolts amb la suavitat d'un ballari. I baixava agraït de la vida.

A la feina solia ser primmirat en tot, per tal d'esprèmer la poca tendresa que és capaç de generar la burocràcia. Semblava com si, amb el seu somriure, anunciés al públic que en ell hi trobarien una zona desnuclearitzada de l'agressivitat regnant. S'entrüstia quan hi havia gent que només li vomitava paperassa damunt la taula sense ni tan sols aixecar la mirada.

Un bon dia, però, una noia se li va quedar amb la mirada enganxada. El festeig amb ella va durar tres anys. Tres intensíssims anys. No dien pas allò, en el fons tan cursi, de "sortim junts" o "som amics". No. Ells deien "nosaltres festegem". S'havien trobat dos romàntics... perduts? Ca, ells s'autoanomenaven romàntics "guanyats" i planyien, divertits, els que tocaven tant de

peus a terra que eren incapaços d'aixecar el vol i la mirada. Ells, en canvi, es prometien no tallar-se mai les ales del somni i no deixar mai d'aprendre a volar per damunt de les coses caduques. Aquest fou el seu projecte més "realista".

Després, ja se sap: aquesta mena de monstre antiromàntic que en

diem "societat" es va encarregar d'engaltar-los bufetades a tort i a dret per fer-los baixar dels núvols, però malgrat tot, ells continuaven pensant que els núvols són més sòlids que l'asfalt i sobretot més saludables. Els fills, però, com sol

passar en aquests casos, per mimetisme ambiental, semblaven fills de l'asfalt i aviat es van estimar més la sopa de cabra que l'escudella de la dolça melangia de les gavines paternals.

Una matinada, el sol es va pondre al Cap de Creus. Els fills ja tenien edat de descobrir per ells mateixos una sortida de sol, i el pare se'ls havia endut a fer l'experiència. Ningú no sap si va ser per l'encís o pel desencís, per la fatiga de ser gavina o per l'ànsia de poder volar, de tornada el cotxe no va trobar romàntics els revolts i es va estimbar. A l'hospital, els fills se'n van sortir però el pare no. Havia de morir amb l'asfalt per botxí. I pujà, agraït de la vida, a trobar, a la fi, el descans més amunt dels núvols.

La seva esposa li puja cada dia el pom de flors més romàntiques: l'esforç adolorit de somriure a la gent de mirada baixa i trista. Perquè se sentin menys fills de l'asfalt i amb més ganes de volar. Els seus fills, malgrat la duresa dels seus motors i del seu rock, senten sovint una estranya enyorança d'haver estat engendrats als núvols, que els fa aixecar la mirada amunt, amunt.

La seva mare ha decidit -i n'està ben convençuda- que un dia d'aquests els portarà al Cap de Creus. A les cinc de la matinada. I a la tornada serà ella, naturalment, la que triarà la música. Per seguir somiant, si més no, que aquest món no mati mai els seus últims romàntics.

Miquel Àngel Ferrés

REMOTO
CENTRE RECANVIS MOTO

VENDA RECANVIS
TALLER REPARACIÓ

AGETSA
PLASTICA ITALIA

IMPORTADOR PER A ESPANYA

ariete

SHIFLEX

UM

CHIARAVALLI
LA CORONA DEI CAMPIONI

polni

MALOSS

Ramon i Cajal, 4 - Tel. 24 00 61

SALT

LA TECA

JOSEP M.ª DUBÉ

ENCARREGUEU AMB ANTEL·LALCIÓ

Sarsueles • Pollastres a l'ast
Conills a l'ast • Anecs a l'ast
Canelons • Calamars a la romana • Cargols
Plats cuinats • Tripades, etc...

EXTENS ASSORTIT DE VINS I ESPUMOSOS

Major, 9 - Tel. 23 94 79 - SALT

La Torna

Des de Can Toni ja he començat a sentir els primers compassos: "Solamente una vez, amé en la vida..." Dintre el Casal de Jubilats hi ha l'ambient que recorda els balls dels vells envelats de la Festa Major. La veu d'un Jorge Sepúlveda nostàlgic fa ballar per un peu els nostres avis.

Els observo des de la finestra a tots i cadascun d'ells, amb els seus noms i malnoms. Ballen amb la dona o l'amiga, tant se val. Hi ha una parella que s'ha casat fa poc i dues vídues que ballen sense pensar qui fa d'home. El més important és ballar.

Alguns d'ells ja ballaven en els envelats del Jovent d'Ara, fa més de mig segle, i la guerra va partir llur joventut. Sembla talment com si ara fos possible recuperar aquells anys perduts i demanar la torna de felicitat que aleshores se'ls va escatimar.

És ben curiós que al cap de cinquanta anys les mateixes generacions tornin a fer palesa la seva capacitat i voluntat per a associar-se i generar

l'activitat que demostra l'esperit jove que perdura malgrat els anys de guerra i de postguerra que els va tocar de viure. Algun dia caldrà analitzar els motius que han generat aquesta vitalitat, sobretot en el nostre Poble, on a redòs dels Casals de Jubilats han nascut i crescut activitats importants que com la nostra revista La Farga, el Centre Excursionista Saltenc, o els clubs de Petanca, són entitats plenament consolidades i amb plena independència per fer el seu camí de servei al nostre Poble.

També cal ressaltar la voluntat de convivència dels nostres avis i l'esperit obert que presideix les seves activitats. No hi ha cap rivalitat entre els diferents casals, ben al contrari. Molts són els qui aprofiten les activitats dels dos casals i d'alguns dels pobles veïns.

La vida associativa saltenc que en els anys trenta va ser representativa d'un Poble amb diversitat d'entitats de tendències molt diferents i amb participació popu-

lar demostrada, també en el Veïnat, arriba als anys quaranta amb dues opcions ben definides i que són el producte sorgit de la desfeta produïda per la Guerra: L'Acció Catòlica i El Frente de Juventudes. El Frente de Juventudes va morir sense fer massa remor, i en el seu últim estatge varen canviar "el yugo y las flechas" pel rètol d'un bar amb regust de samba. L'Acció Catòlica va arrelar dintre un sector de la gent d'Església i va ser impulsora d'activitats que com el Patronat Parroquial varen començar altre cop la vida associativa del Poble.

En els anys seixanta, i també sota l'empara de la Parròquia, l'Escoltisme va iniciar uns quants joves a un moviment internacional que ja tenia implantació a moltes ciutats catalanes. L'Escoltisme va ser un bon pas endavant en aquells anys encara foscos de la dictadura.

La Pastera va ser un primer esclat d'una nova generació que trencava els motlles associatius impo-

sats pel Poder. Tímida ment parlàvem de llibertat. Els joves tornàvem agafar la torxa associativa del nostre Poble, sense la tutela dels poders legalment constituïts.

No sé si serà massa agosarat dir que La Pastera va ser el signe del temps dels anys seixanta i que els Casals de Jubilats ho seran dels anys vuitanta.

Dintre la vida associativa del nostre Poble ara és l'Hora dels Casals de Jubilats. La iniciativa dels grups joves queda reduïda a honroses excepcions.

La dècada dels noranta serà també dels Casals de Jubilats?

No hi haurà cap grup de joves que pugui aglutinar la vida associativa del nostre Poble?

És aquest un signe del temps present?

Jo crec que no i espero que ben aviat ho puguem comprovar.

El Meneró del Rec

LA CATALONIA ASEGURADORA, S.A.
ASSEGUANCES D'ASSISTÈNCIA SANITÀRIA

DELS NOSTRES SERVEIS CAL DESTACAR:

Parts assistits per tocòleg
Medicaments durant l'internament
Litotrícia renal

Unitat de vigilància intensiva
Scanner (TAC) i ressonància magnètica

INFORMEU-VOS, ESTEM A LA VOSTRE DISPOSICIÓ

GIRONA
Joan Maragall, 22
Tel. 20 33 31

OLOT
Assegurances CALM. Hospici, 11 esc. A
Tel. 26 65 50

FIGUERES
Josep Soy, C/. Llers, 4
Tel. 67 24 63

A primers de juliol, el diari AVUI publicava una enquesta encarregada a l'Institut EMB Social sobre els hàbits dels catalans i les vacances.

A partir de les dades més significatives que n'hem extret, comentarem alguns aspectes més rellevants de l'enquesta per a divulgació dels lectors de LA FARGA.

Estiuejar a la muntanya o a la costa?

Una dada significativa és l'alt nombre de catalans que a l'hora de triar es mostren partidaris d'estiuejar a la muntanya, que arriben fins i

tot a superar els que prefereixen fer-ho a la costa. La muntanya és preferida pel 42% dels enquestats, mentre que el mar té la preferència del 35'6%. La resta n'és indiferent.

Com més jove és l'entrevistat més **prefereix el mar**, mentre que la gent **gran** s'estima més la muntanya.

En general, però, el 40'9% de les **dones** catalanes prefereixen el mar respecte al 38'8% que s'estimen més la muntanya.

En el cas dels **homes** passa el contrari, ja que atrau més del 45'4% dels homes enquestats, respecte al 38'8% que prefereixen el mar.

Destinacions: On es va?

Pel que fa a les destinacions turístiques, el 33% dels catalans

Els catalans i les vacances

pensen passar les seves vacances en algun lloc de Catalunya.

Els lleidatans són els que més majoritàriament opten per l'oferta turística del país, ja que un 51% pensen quedar-se al Principat, mentre que només el 25'2% dels ciutadans entre 51 i 65 anys es decanten per visitar Catalunya durant l'estiu.

Viatjar per l'Estat

Una de cada quatre persones, el 24% dels enquestats, ha escollit de passar alguns dies en algun lloc de la resta de l'Estat espanyol. Aquesta opció és especialment escollida pels residents a l'àrea metropolitana de Barcelona, amb un 32'9%.

Aquesta és la primera opció entre

els residents de la conurbació barcelonina, fet que està fortament lligat a l'alt percentatge d'immigrants vinguts d'altres zones de l'Estat que viuen en aquesta zona.

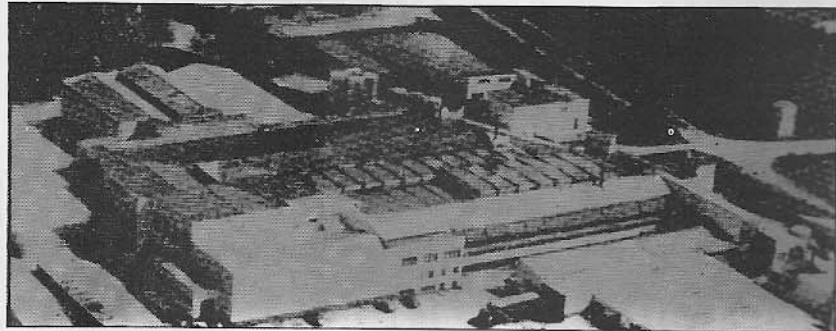
En canvi, els gironins i els lleidatans són menys propensos a altres comunitats autònomes.

Només un 6'8% dels enquestats pensen anar de vacances fora de l'Estat.

Dels que viatgen fora de les fronteres espanyoles, destaquen principalment les persones d'entre 26 i 35 anys, ja que pensen fer-ho d'un 12'8% dels que estan en aquesta franja d'edat.

En canvi només pensen sortir fora de l'Estat un 1'5% dels catalans d'entre 51 i 65%.

Les destinacions del continent europeu són les més escollides

ESCORXADOR GENERAL FRIGORÍFIC

Sala d'especejar

Frigorífics del Ter, S.A.

CARNS DE PORC I BOVI
Repartiment diari

Carrer Major, 419
Tel. 23 31 11
SALT

entre els que surten fora de l'Estat.

El cas dels països de l'Est, però és relativament sorprenent, perquè només un 0'2% de la mostra ha escollit aquesta alternativa. Això significa una important davallada de l'interès dels catalans per anar a viatjar a l'Est respecte a la que van mostrar l'any passat, el primer després de la caiguda del Mur de Berlín.

Els que no es mouen

Un altre percentatge destacable és el 20'7% dels enquestats que no pensen moure's durant aquest estiu.

Aquest percentatge arriba fins el 38'8% de les persones de més de 65 anys.

Les persones que no gaudeixen de vacances durant tot l'any és del 9'5%.

Viatjar amb què?

El cotxe és el mitjà més utilitzat pels catalans a l'hora de desplaçar-se al seu lloc de vacances.

Aquest fet s'accentua entre les persones de 26 a 50 anys.

- Els més joves escullen el tren en un 14%.

- L'autocar té els seus adeptes principals en la gent més gran de 65 anys.

- L'avió és especialment citat pels que estan entre els 26 i els 35 anys. Aquests són també els que més viatgen a l'estranger.

Gastar o no gastar

- El 37'1% dels catalans es gasten tots els diners que porten a sobre

quan van de vacances, o més del compte i tot, perquè fan curt.

- Amb tot, més de la meitat dels catalans, un 57%, són més estalviadors i no arriben a gastar-se tot el pressupost. Els més gastadors són les persones entre 26 i 35 anys.

Altres opinions

- Pel que fa a l'opinió dels catalans sobre els turistes que visiten el nostre país, els més crítics són els gironins, ja que un de cada quatre té una opinió dolenta sobre els visitants i un 33% la tenen regular.

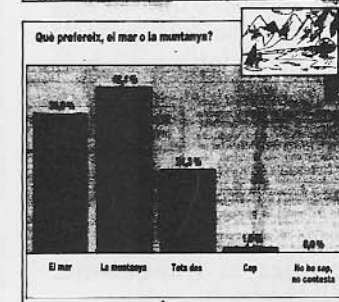
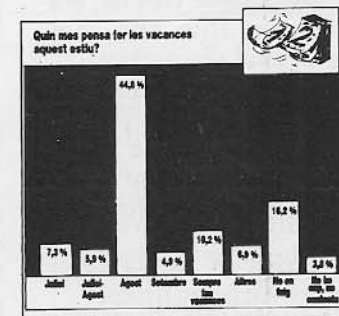
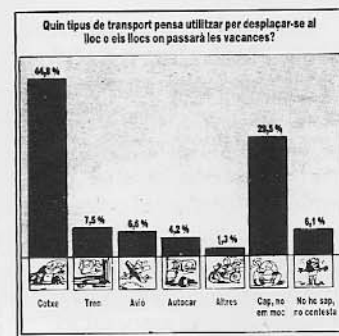
- El tipus de turista estranger que omple les platges de Platja d'Aro o de Lloret no sembla que és gaire ben vist pels gironins. En canvi, els residents a l'àrea metropolitana de Barcelona són els que en tenen una opinió més favorable.

Fer l'enquesta a Salt

Finalment volem dir que seria bo que algun col·lectiu s'animés i fes aquesta enquesta directament sobre una mostra de la població de Salt.

Seria interessant conèixer més a fons on anem els saltencs a fer vacances, amb què i quants dies. I si les dades principals coincideixen amb l'enquesta de l'Institut EMB o no.

Col·lectiu de Redacció

Tintoreria REGOLTA

Pells • Llanes de matalàs
Catifes i tot el que fa referència a
la nostra indústria

C/. Major, 312 - Tel. 23 45 43
SALT

electrodomestic
Joaquim Vilà Crous

Carrer Major, 243
Telèfon 23 29 71 - SALT

Xavier Corominas i Mainegre

A l'Ajuntament de Salt, des de les últimes eleccions, hi ha hagut alguns canvis. Segueix governant el mateix partit dels dos anteriors mandats, però hi ha gent nova que comença i un nou alcalde: en Xavier Corominas

En Xavier Corominas, llicenciat en Història Contemporània, fa 40 anys que va néixer a Salt i durant molts anys ha treballat pel seu poble, formant part de: Comissió per la Independència, escoltisme, Associació de Veïns...

Ara podrà seguir sent-ho des d'un càrrec de més responsabilitat.

En quines entitats havies treballat a Salt?

Vaig estar durant molts anys posat en els escoltes. Havia format part de la Pastera com a col.laborador, vam fer el primer certamen literari de Salt. Vaig ser un dels membres de l'Associació de Veïns de Salt. Aquesta associació, quan érem de Girona, era l'única i tots ens vam agrupar al seu entorn.

També vaig formar part de la Comissió per la Independència de Salt i llavors he anat fent altres coses més concretes.

Parla'ns de la teva trajectòria política.

Considero que on vaig agafar consciència política fou a l'escoltisme i a la Pastera. Eren llocs on ens feien i ens fèiem moltes preguntes sobre la societat, el país... Això va derivar a plantejar-se el sistema i a veure diverses sortides al franquisme. Algunes de les idees que sorgien eren més ideològiques i altres més de tipus pragmàtic.

La meua opció política diria que no va ser superreflexionada o molt seriosa, va ser una opció d'acció. S'havia de fer alguna cosa i vaig preguntar a algú si coneixia alguna organització per fer lluita política contra el franquisme, i em van parlar de Bandera Roja. Aquest grup em va donar una experiència impor-

tant en el sentit que era un grup que feia treball amb la gent. Amb la transició va entrar en crisi perquè es pretenien uns objectius que la gent no va entendre o no se'ls va saber fer arribar. Ho vaig deixar, fins que al cap de vuit anys, per tant vaig tenir molt de temps per reflexionar, pensar, vaig optar pels Socialistes de Catalunya.

Ha canviat molt la política, a nivell municipal?

Sí, algunes persones que havien format part dels escoltes o de la Pastera vàrem treballar per presentar una candidatura, vam fer propostes perquè dins dels ajuntaments encara franquistes s'hi presentés gent nova; no vam guanyar, però va ser la primera experiència.

Els ajuntaments que hi havia no tenien cap mena d'autonomia, s'estava supeditat a una política, el governador era el que nomenava els càrrecs. Actualment els ajuntaments tenen molta autonomia i els alcaldes encara més. L'augment d'autonomia representa, per altra banda, més responsabilitat ja que actualment els ajuntaments són responsables dels pressupostos i dels actes que realitzin. El ciutadà pot participar més directament en les eleccions, etc....

Fes una valoració de l'últim mandat i de la Campanya Electoral

Crec que en els últims vuit anys s'ha fet una feina bàsica pel poble de Salt, posar els fonaments perquè la situació en què es trobava Salt no es degradés més. Ara s'està en la situació de millorar la qualitat de vida, millora de la promoció econòmica de la vila, millora de l'atenció al ciutadà. Aquests són els eixos bàsics en què s'ha de centrar la nostra política. Evidentment ja ho hem començat a fer, però no es pot realitzar ni amb un mes ni amb dos.

Pel que fa al tema de la Campanya Electoral, reconec que és molt difícil superar el repte d'un alcalde que plega. Ha passat en altres municipis, quan un alcalde plega a vegades la gent creu que és un bon moment per canviar. Hi ha hagut diferència fonamentalment per tres temes:

- desgast polític, que vol dir estar vuit anys governant.
- la presència d'Esquerra Republicana, que fa 4 i 8 anys no hi era.
- l'abstenció.

Jo crec que aquests tres factors són els que ens han impedit tenir la majoria absoluta. Diria que hi hem estat a les portes i que l'hem aconseguit amb un pacte estable de govern amb Iniciativa per Catalunya.

Vam treballar molt i vam fer una campanya dirigida al ciutadà, que és el que entenc que s'ha de fer, connectar amb el ciutadà.

Què comporta ser Alcalde de Salt?

És una alegria, ja que si et prepares uns objectius, aconseguir-ho és una satisfacció i agraïment cap a la gent que ha col.laborat per fer-ho possible.

També vol dir tenir una responsabilitat, ja que s'han de prendre decisions... I tercera és una feina engrescadora que serveix a la ciutat.

La feina d'un alcalde depèn del cartipàs que et reserves, jo he agafat el de: Oficina d'Informació ciutadana, gabinet de premsa i informació i promoció econòmica de la ciutat. Això vol dir bastant. Per llei, l'Alcalde també és el cap de la Policia, el cap del Personal, la màxima representació de l'Ajuntament...

La meua feina d'Alcalde podria dir que és una feina de dedicació plena.

Com ha quedat constituït l'Ajuntament i quins càrrecs ocupa qui?

Et faré un petit resum a nivell esquemàtic. **Alcaldia:** Xavier Corominas, m'encarrego de: Oficina d'informació ciutadana, Gabinet de premsa i informació i

Promoció de la ciutat.
Comissió informativa de serveis públics, seguretat ciutadana i via pública: Presidenta, Carme Carbó. Aquesta àrea es divideix en Coordinació de serveis públics, que se n'encarrega la Carme Carbó. Alhora es divideix en: Delegació específica de Brigades: Luciano Pineda; Delegació específica de mercats i transport: Joaquim Ribas; Delegació específica de neteja: Francesc Montalbán. Àrea de seguretat ciutadana i via pública, que se'n fa càrrec la Carme Carbó.
Comissió informativa de serveis personals i comunitaris: Jordi Casals. Dividida en: Àrea de serveis socials: Francesc Montalbán; Àrea d'esports, lleure i festes: Núria Clarà; Àrea de cultura, ensenyament i salut pública: Jordi Casals; Delegació específica joventut: Alicia Vila.
Comissió informativa d'urbanisme, obres i medi ambient: Ricard Latorre, dividida en: Àrea de planificació, gestió urbanística i medi ambient: Eusebi Cabezas; Àrea d'infraestructura i obres: Ricard Latorre; Delegació específica de sectors industrial i comercial: Josep V. Alhambra.

Comissió informativa d'administració general, serveis econòmics i personal: Josep V. Alhambra. Dividida en Àrea d'administració general i serveis econòmics: Josep V. Alhambra; Àrea de personal: Ricard Latorre.

Hem fet un organigrama municipal nou. Hem cregut que si s'havien de fer canvis aquest era un bon moment.

Quins projectes té el nou ajuntament?

N'hi ha molts, de projectes, són tots els que hi ha al programa. Els podria dividir en tres aspectes fonamentals: la millora de la qualitat de vida, millorar la promoció econòmica de la ciutat, millorar l'intercanvi d'informació municipal amb la gent. Això sense oblidar aquell carrer que s'ha d'asfaltar, aquella zona que s'ha d'urbanitzar, els serveis socials, aquell carrer que s'ha de netejar...

Amb quines dificultats espereu trobar-vos?

Hi ha alguns problemes o dificultats que no depenen directament de l'Ajuntament.

Un tema difícil però important és aquesta àrea comercial que estem intentant que vingui a Salt. Representarà una millora

Xavier Corominas i Mainegre

qualitativa molt important, ja que significa una inversió molt gran, proporcionarà llocs de treball directes i indirectes.

El segon seria l'enllaç definitiu amb l'autopista i el tercer seria que el nostre pressupost, tot i estar equilibrat, necessita més recursos. Això no vol dir que els diners que calen per fer tot el que es vol fer s'hagin d'aconseguir només per la via de l'impost, s'han de trobar per altres vies.

Què demanaries a la gent del poble?

Que col.laboressin en l'enriquiment físic i moral del poble, en el sentit que col.laborin en tot el que puguin: neteja, circulació, temes de sorolls... Que sense cap mena de vergonya ni de por es dirigeixin directament a aquesta alcaldia per fer suggerències o crítiques. I és molt important que la gent se senti partícip de la vida municipal.

Eva Escuin

Tallers mecànics

CARPUN S.A.

Polígon Industrial Inigesa - Tel. 47 60 62
 FORNELLS DE LA SELVA

Venda i reparació de bicicletes velomotors i motos

MOTOS CATALUNYA

PERE TEIXIDOR

MONTESA	DUCATI
PEUGEOT	VESPA
VESPINO	DERBI
DUCSON	PUCH
HONDA	

C/. Major, 307
 Telèfon 23 93 67
SALT

*** XX Trobada de les lleves del 40 al 45**

El passat 9 de juny va tenir lloc a Salt la XX Trobada dels qui havien estat destinats al Govern Militar i a la Divisió de Girona de les lleves del 40 al 45.

Aquest any, a fi de celebrar la trobada, van decidir que fos a Salt, ja que és costum fer la festa en un lloc diferent de les comarques de Catalunya en cada convocatòria.

I així en aquesta XX Trobada van coincidir a Salt un centenar de persones entre membres de la lleva, la seva parella, vídues, etc...

La Festa va començar a les 11 del matí amb una missa a la parròquia de Sant Cugat. A les 12 van visitar el Museu de Salt, on els esperava l'Alcalde Salvador Sunyer. Tot seguit es va servir un aperitiu i a la 1'30 van anar en caravana fins a Canet d'Adri per fer el dinar a La Sala.

Els participants a la Trobada són d'arreu de les comarques de Catalunya.

Com a dada curiosa cal fer constar el regal que es va fer aquest any a tots els assistents. Per regla general s'ofereixen productes típics de la Vila on es celebra la Festa i en aquesta ocasió fou l'entrega de mitges i mitjons a tots els assistents, ja que Salt som Vila tèxtil.

Tal i com ens va informar en J. Comamala, membre actiu d'aquesta organització i un dels amfitrions d'aquest any, la Festa cada any compta amb un nombre més gran de participació, i no tan sols hi assisteixen els membres de la lleva i les seves parelles, sinó que es va incrementant amb la presència de joves, descendents d'aquestes lleves. Per molts anys!!

*** Necròpoli medieval a la Plaça de la Vila**

Les brigades municipals de l'Ajuntament de Salt van descobrir, el passat juny, una necròpoli medieval a la plaça de la Vila, coneguda popularment per la plaça de les Llúdrigues, on treballaven en unes obres d'urbanització.

Els esquelets, que van ser enterrats en una fossa rodejada de rierencs i coberts per fragments de roda de molí, actuant a manera de llosa, es troben en bon estat.

A les tombes no s'hi han trobat restes de ceràmica.

*** Cessió Marquès de Camps**

El Marquès de Camps va cedir 436 pergamins del seu patrimoni a l'Arxiu Municipal de Salt.

La signatura del conveni va tenir lloc al Mas Ribot.

Els pergamins contenen documents dels diversos patrimonis que configuren les propietats dels marquesos. Una tercera part d'aquests documents pertanyen al terme municipal de Salt i rodalies, els qual abracen un ordre cronològic dels s. XII al XVIII.

*** VIII Concurs de foguerons**

El fogueró presentat sota el títol "Per Sant Joan cremem un tanc", que va fer-se davant del Pavelló Municipal, va ser el guanyador del VIII Concurs de Foguerons que organitza l'Ajuntament de Salt.

La festa de lliurament de premis va tenir lloc a la pl. Tres de Març i el Grup de Teatre Mòbil presentà l'espectacle "Mutis", amb la col·laboració del Moviment Rialles de Salt.

*** Inauguració de la Font del Paradís**

El dia 8 de juny va tenir lloc al Pla dels Socs la inauguració oficial de la Font del Paradís, obra de l'artista saltenc Lluís Mateu i construïda pels Amics de les Deveses.

Aquest acte, organitzat pels Amics de les Deveses, comptà amb l'assistència d'unes dues-centes persones.

La concentració va tenir lloc al Safareig de les dones a les 6 de la tarda i es va anar a peu fins al Pla dels Socs.

Van participar a la trobada els nostres gegants: l'Eulàlia i en Grau, i els Grallers de Salt. Xavier Fàbregas va fer-se passar pel gegant Grau en un discurs irònic.

Després de l'acte es va repartir moscatell.

*** Salt, una mirada**

L'Ajuntament de Salt va editar el passat mes de maig el llibre SALT,

UNA MIRADA, obra de l'artista fotògraf saltenc Josep M. Oliveres i Puig.

El llibre és un conjunt de fotografies realitzades d'ençà el gener de 1990 que reflecteixen la realitat de Salt: l'espai urbà, centres públics, personatges, etc... El llibre és un bon document.

*** Els Grallers de Salt**

Els Grallers de Salt van fer la seva primera actuació en públic, amb motiu de la inauguració de la Font del Paradís, al Pla dels Socs.

L'acte va començar a les 6 de la tarda del dia 8 de juny, quan els Grallers van anar al Safareig de les dones i van iniciar una cercavila fins a l'encreuament del Pla dels Socs, on van recollir els gegants de Salt, en Grau i l'Eulàlia, i van anar fins a la Font del Paradís, obra de Lluís Mateu i construïda pels Amics de les Deveses.

Un cop la cercavila va arribar davant la Font els gegants van ballar la seva dansa acompanyats pels Grallers de Salt.

*** Constitució del Nou Consistori**

El dia 15 de juny, amb una Sala de Sessions plena de gom a gom, es va constituir a l'Ajuntament de Salt el nou Consistori de la Vila.

El ple va escollir Xavier Corominas com a nou Alcalde de Salt, amb els vots del PSC i IC.

Dels 21 regidors que corresponen a la Vila de Salt la distribució és la següent: 10 regidors del PSC, més 1 d'IC, que formen l'equip de Govern; 8 regidors de CiU i 2 d'ERC, que són els grups de l'oposició.

Cal recordar que el PSC ha estat la llista més votada.

Montse Fernàndez i Mulleras

Montse Fernàndez envoltada d'un bonic paisatge

Sorprèn veure a la Montse asseguda a la secretaria del Col·legi "Les Alzines", parlant relagadament atenent una que altra consultes, acostumats a veure-la amb el seu tarannà tan actiu. El que sí em sorprèn és quan ens diu els anys que té, veritablement aparenta just els vint anys. Quina sort!

Montse, com és un dia qualsevol per tu, en plena temporada competitiva?

M'aixeco a tres quarts de vuit, a les nou vaig a escola, ajudo a Secretaria fins a dos quarts d'una, dino i deprés tinc l'esport extra-escolar, una hora. A dos quarts de tres començo les classes de preparació física d'Ensenyança General Bàsica, de primer fins a cinquè. De cinc a sis em queda lliure, i faig una escapada per anar fins a casa i fer alguna cosa; em canvio i a un quart de set ja sóc a les pistes entrenant. Arribo a casa cap a les deu, sopo i si haig de preparar coses per l'endemà ho faig, i vaig a dormir a quarts de dotze.

Com t'ho fas per portar una casa i compaginar l'esport?

(el que sí han de saber els nostres lectors és que ets una senyora casada amb un conegut periodista gironí, Jordi Grau).

Vivim amb la mare d'en Jordi i això va molt bé, ens ajuda molt, jo solament faig el que em pertoca. O sigui que tens bona sogra. I tant que sí!

Podem saber quin és el consell que dona el marit quan marxas a competir?

Ell sempre em diu: "corre més i salta més enlaire", però ell és conscient del que jo puc fer.

Quina és la temporada més positiva i que en guardes millor record?

L'any vuitanta-vuit vaig quedar molt contenta, ja que vaig guanyar dues medalles d'or als campionats d'Espanya, crec que no hi ha hagut mai cap atleta espanyola que hagi guanyat dues medalles d'or en un campionat estatal; és molt difícil.

I la més negativa?

Varen ser dues temporades. Una l'any passat i l'altra fa tres anys. Varen ser lesions molt fortes, vaig tenir esguin-

Nom i cognoms: Montse Fernàndez i Mulleras

Data de naixement: 10-3-66

Lloc: Girona (Actualment resideix a Salt)

Signe: Peixos

Estudis: 2n. de BUP

Esports que ha practicat: Gimnàstica i Atletisme.

Club: GEiEG

Títol: Temp. 85-86 med. bronze camp. Esp. pista coberta pro. combi.

85-86 camp. Esp. promeses pista coberta alçada 1'75.

Sub. camp. Esp. promesa d'alçada i 100 m. lliures. Medalla bronze al camp. Es. absol. Promesa i campiona de Catalunya absolut i promesa proves. comb. i subcampiona absoluta als 100 m. lliures.

Formar part de l'equip estatal absolut de prov. comb. participant a l'encontre de Tessalónica.

Temp. 86-87 camp. Espanya pentatló i acons. rècord estatal de l'especialitat. Revalida el camp. d'Espanya de pentatló i millora el seu propi rècord d'Esp. de la modalitat a València, on va establir una millor marca personal de salt d'alçada. Va ser l'única atleta esp. que guanyà dos campionats d'Espanya. Campionat de Catalunya absolut de salt alçada i tercera posició als 100 metres lliures. Internacional amb la selec. catalana a Itàlia i amb l'estatal, quedant segona a la Westatlético-Brusel·les.

Guanyadora, entre molts altres trofeus, del Turon de velocitat. Memorial Anna M.ª Molina, L'atleta complet, millor esportista Saltenc, millor atleta Catalana de l'any per la Federació....

Agost 89, medalla bronze salt alçada. Camp. d'Espanya.

Febrer 91, medalla bronze pentatló. Camp. Espanya.

Juliol 91, 4 medalles camp. Catalunya.

Internacional amb la selecció catalana i espanyola varies vegades.

Es queda a les portes d'anar a Seül, relleus 4x100.

Rècords gironí de 100, 200, 400, alçada i relleus.

Anècdotes: Més de 12 vegades ha quedat en la 4.ª posició.

Atleta que admira: Ulrike Meyfarth.

Tipus de música: Ana Belèn, Víctor Manuel i Joaquín Sabina.

Plats preferits: Pasta i arròs.

Color: Blau marí

Supersticiosa: Alguna vegada.

çament de fibres. La primera va ser en el quadríceps davant de la cama, i aquesta última va ser al darrera. En aquesta se'm va formar una durícia i vaig estar nou mesos amb la lesió, degut que el massatgista que em portava no va encertar fer els massatges adients, vaig perdre pràcticament una temporada i mitja.

Quina és la il·lusió que tens en aquest moment?

Que arribi el dia que em cridin per anar a l'Olimpiada, Jocs del Mediterrani o a un Campionat d'Europa, o sigui a nivell internacional una mica elevat.

No creus que és una mica difícil, degut que encara es funciona a nivell feratiu, es-collint a dit sense tenir gaire en compte marques?

Si caus bé, perfecte, però si no... Per mi el fallo de l'Olimpiada està en que la Federació Internacional no posi les mínimes, cada país, posa les seves. Per exemple, aquí amb salt d'alçada Espanya esta a l'87, ni aquesta hi podria anar, perquè la mínima que posa la Federació Espanyola és el 1'92. Si posen mínimes tan altes, fent-se les olimpíades aquí mateix, se suposa que farem pena.

Montse Fernández en plena competició

Lamentable que es funcioni així de malament dintre dels despatxos...

El factor psicològic et repercuteix en algun moment?

Sí, sempre hi ha un moment que estàs més alta o més baixa, per exemple abans dels campionats de Catalunya estava amb poques ganes; en canvi després del Tarragona, on vaig assolir quatre medalles (dues d'or i dues de plata) m'ha pujat moltíssim la moral.

Passem a l'apartat d'entrenadors.

Deixant a part que en Josep Lluís Lucero és la persona amb qui més èxits heu assolit junts, quin altre entrenador t'ha dirigit?

Vaig provar de trobar un entrenador a Barcelo-

nafa unes temporades, per especialitzar-me en velocitat, ell va ser en Jordi Campany. No em va anar malament, però sempre m'ha agradat més entrenar diferents especialitats, psicològicament és menys esgotador.

Analitza'm el moment actual de l'atletisme gironí.

Jo crec que a Girona, essent una ciutat com és, hi hauria d'haver el doble d'atletes, no hi ha tanta pedrera com sembla... De la quantitat en surt la qualitat.... Jo crec que el millor seria pagar a gent qualificada i buscar a tots els col·legis, però això és molt difícil. Sempre es va a parar al mateix i si no hi ha diners la gent no vol treballar per amor a l'art.

T'estàs traient el carnet d'entrenadora

nacional, què vol dir això? Penses seguir els passos d'en Josep Lluís Lucero?

Un altre dia potser sí que em dedicaré de ple a portar atletes, però mentre estigui en actiu, tinc clar que vull les hores per mi.

Has pensat que un dia ha d'arribar l'hora de deixar la pràctica activa del teu meravellós esport que tant i tant estimes?

La Montse no pot respondre, ja que com humana que és, les llàgrimes no la deixen parlar, no vol pensar en aquest moment. Perdona'm la pregunta, me'n faig càrrec, tens molts anys per endavant encara has de donar moltes i moltes satisfaccions al món de l'atletisme. Molta sort a Sòria als campionats estatals per autonomies amb la selecció catalana i que als campionats d'Espanya a l'Estadi Olímpic de Barcelona els dies 2, 3 i 4 aconseguixis els punts necessaris.

Bones vacances, que de ben segur te les mereixes.

Pili Fernández

**AUTO TALLER
F. FELIU**

C/. Pere Coll Guitó, 22 - Tel. 23 19 73
SALT

Ctra. Nacional II (encreuament Caldes)
Tel. 46 03 66 - CALDES DE MALAVELLA

Stein Papereria tècnica · Copisteria

Pompeu Fabra, 11 - Tel. 20 39 44 - GIRONA
Migdia, 11 - Tel. 21 35 65 - GIRONA
Ronda Barcelona, 3 - Tel. 50 38 70 - FIGUERES

Homenatge a Pili Fernández

El passat dia 7 de juliol va tenir lloc a Lloret de Mar un destacat homenatge a Pili Fernández, pels seus 25 anys de treball com a entrenadora de patinatge artístic.

Dins el mateix acte va rebre una placa de mans de la Federació Catalana de Patinatge, en reconeixement a tota aquesta tasca.

L'acte es va dur a terme un cop acabat el Campionat de Catalunya de segona categoria B, les proves del qual es van fer al pavelló de la població de Lloret.

Pili Fernández ha dit que es retira del món de la competició, però que continuarà com a entrenadora amb el patinatge de base.

- Des de la nostra Revista LA FARGA, volem afegir-nos i donar ressò d'aquest acte.

La Pili, és una destacada col·laboradora de LA FARGA i també del programa llibre de la Festa Major.

Enhorabona, Pili, per la distinció!

El teu treball, però, estem segurs que continuarà.

Pili Fernández rebent la placa de l'homenatge que li va atorgar la Federació Provincial de Patinatge, en motiu dels 25 anys com a entrenadora i que per pròpia voluntat ha volgut acomiadar-se de la competició oficial. La rep de mans de Pere Plantalech, Sots-President, i Juan Meléndez, President de la Federació Territorial.

Pili Fernández envoltada d'un grup d'ex-alumnes i les seves filles, després de ser homenatjada a Lloret de Mar, per la Federació Territorial.

Pili Fernández rebent el trofeu del cinquantenari del Girona CH, de mans de Joaquim Nadal, batlle de Girona, en motiu dels actes celebrats. En primer terme el sr. Fidel Sust, Director General de l'Esport de la Generalitat. Pili Fernández comença patinant a la UE Coma-Cros, passant posteriorment al Girona, CH fins al dia d'avui.

9 - Juliol 1991 **DIARI DE GIRONA**
 La federació gironina li va retre un homenatge

Pili Fernández es retira del món de la competició i ara es dedicarà al patinatge de base

El rebra a la ciència del català de patinatge

Homenatge a Pili Fernández pels 25 anys d'entrenadora

Se celebrarà demà al pavelló de Lloret de Mar

MERTXELL BUII

Girona. L'entrenadora de Salt, Pili Fernández, rebra un homenatge pels seus vint-i-cinc anys com a entrenadora de patinatge artístic. Aquest acte de distinció el rebra de mans de la Federació Catalana de Patinatge, després que Pili Fernández hagués decidit ja fa uns mesos de retirar-se del món del patinatge de competició, encara que continuarà com a entrenadora de base. Pili Fernández ha estat vinculada al món del patinatge des dels dotze anys, quan en tenia vint-i-tres.

La que ha estat entrenadora del Girona durant tota la seva llarga carrera dins el patinatge, explica que aquest homenatge em fa molta il·lusió, ja que a tothom li agrada que se li reconegui el treball que realitza. Després d'aquest acte, la mateixa Pili Fernández comenta que «continuaré entrenant, però ja no ho faré a nivell de competició, sinó que em dedicaré estrictament a la màxima de la màxima». D'altra banda, Pili ha afegit que...

Canya, Canya!!

Repetida frase, és la que utilitzen els de TV-3, aquest estiu. Frase popular que els de la Trinca (que en saben molt d'agafar frases al poble) varen encertar l'any passat, amb cançó inclosa. Aquest any, com he dit, els de Tevetres, tornen a provar sort amb la frase i els de la Cubana, que estan de moda.

Tot plegat molt popular i estiüenc. Però tot queda amb res que rima amb tres.

I amb això vull dir que si abans, que només teníem una "tele", els estius eren per omplir, fent repeticions de sèries i algunes pel·lícules, ara ens fan sèries que estan d'oferta. Sí que són noves, però es veu clar que són saldos. A part que no solament la TV-3 té manca de

"qualitat" i sí molta "canya" publicitària, els altres doncs encara pitjor, perquè en comptes d'oferir alternatives, es dediquen a copiar i encara sense la promocionada "canya". Perquè ja em direu el "Caliente" de TV-1 amb l'Ana Obregón i les 3 dimensions (aquí ho aprofito per acompanyar el sentiment a totes les feministes).

I de les pel·lis no en parlem. De fet a l'estiu mai ha estat el

plat fort de les pel·lícules dins la programació de la "tele", però és que ara és una cosa impresentable. En total, les "teles" del nostre país oferiran al telespectador un total de 850 pel·lícules. I de totes aquestes, una cinquantena es pot salvar. Els que se'n porten, però la "palma" són els "Trincaires", ja que s'han fet els "reis" de les "teles", amb aquest tipus de programa per entretenir i fer passar l'estona al personal (això és un dir). Per una banda el "Noterías que es peor", llavors el "Betes i Films" i per rematar-ho el "Amor a primera vista".

Osigui que, personal televident, encara que ens vulguin fotre canya i molta fressa, la cosa de la televisió a l'estiu, com sempre, és per fer-ne, també de vacances. Que per altra banda, els que sempre esteu pendent d'ella, és convenient estar-ne uns dies sense, entre altres coses perquè llavors encara la pots aguantar millor.

Guillem Terribas i Roca

Per la formació d'un Salt turístic

D'ençà dels nostres avantpassats ha plogut molt i si en un principi Salt va ser terra de conreu i zona agrícola (sector primari), també va ser molt industrial (sector secundari): fargues i molins. I en el segle passat la penetració tèxtil, que és qui dona més feina a ciutadans del poble, va ser el màxim de població industrial (perdurabilitat del sector secundari). I així, avui dia, es mantenen el sector primari (agrícola) i el sector secundari (indústria).

D'un temps cap aquí, el sector terciari (serveis) també ha tingut incidència en el nostre poble.

I així ens trobem que a Salt tenim de tot. Però també hem de dir que hi han coses que no hem tingut mai. I una d'elles és el turisme. I la pregunta és: per què Salt no pot ser Vila turística i que gent forana vingui a passar el temps aquí? Per què a Salt no es crea la infraestructura necessària perquè tingui atractiu per aquells que els agrada viatjar i sortir de casa seva?

A Salt tenim la gran sort de tenir a prop nostra una sortida d'autopista que va nord/sud enllà. Un camp d'aviació al costat (Vilobí). Les possibilitats de tenir una estació (TAV) ben a prop, etc. etc....

Doncs tenim el que és bàsic per establir una zona turística: els vials de comunicació: carretera, tren ràpid i aire. I de nosaltres depèn fer el lloc atractiu: allotjaments, hotels, camps d'esbarjo, un camping, un camp de golf, restaurants, un gran supermercat, sales de festes, etc....

El problema més gros que ens trobem és la falta d'espai. Salt no té terreny, poc més de 6 km².

Però sí que ens podem preguntar: per què Salt no podrà ser mai un lloc turístic de primer ordre? Al cap i a la fi, en altres èpoques, edat mitjana, famílies benestants de Girona tenien la seva segona residència aquí. I tant de bo, avui dia, vinguessin els de Girona a estiuejar a Salt.

Undara

Ferran Márquez i Morgade

Al despatx i penjat a la paret es pot veure un rètol que diu: "Units, per poder treballar amb responsabilitats". És el lema que té l'actual junta de direcció del Casal de Jubilats que va ocupar el càrrec quan l'equip anterior va dimitir el març passat. Ferran Márquez i Morgade, nascut ara fa 55 anys a Forcarey (Pontevedra), però que de ben petit va venir a viure a Catalunya, n'és el seu president.

Fa vint-i-quatre anys que es traslladà a Salt amb la seva senyora i en fa dos menys que treballa a la Gassol.

Com va entrar en la vida del Casal del qual ara és el President?

Doncs ara fa 8 anys més o menys. Vaig venir a jugar a la petanca perquè m'agradava i després me'n vaig fer soci. I al cap d'un any va plegar el president que hi havia del Club Petanca Salt. Aleshores hi vaig entrar com a Secretari i encara ho sóc. Després, el senyor Emili Crous em va demanar per entrar a la seva junta del Casal l'estiu del 90. Feia d'assessor del tresorer.

Què el va fer decidir a presentar-se per ocupar-ne la presidència?

El 16 de març, el senyor Emili Crous va

dimitir del càrrec. Aleshores es va fer la convocatòria per triar un nou president. Es van enviar totes les circulars als socis informant de les dates per presentar les candidatures. Però el dia 27 d'abril, que era el darrer dia per presentar-se, no hi havia cap candidat. Hi va haver l'assemblea extraordinària sense que ningú es presentés. Veient com estava la situació, uns quants dies abans ens havíem reunit unes quantes persones i vam decidir que calia presentar-se, i vaig ser jo. Jo ja havia treballat aquí moltes nits amb algun company preparant les activitats per l'any 91, i després vaig fer rodatge i no ho veia gaire clar presentar-me. Hi havia persones més qualificades

que no pas jo. Així, en la reunió del 27 d'abril vaig dir que jo acceptava el càrrec i des d'aquell moment vaig ser el president.

Els membres de la Junta, els va escollir vostè?

La Junta, la componem unes 20 persones, la meitat són jubilats i l'altre no. També hi ha els presidents de les entitats que hi ha al Casal. Els càrrecs que hi ha són vice-president, secretari, tresorer i després ja hi ha els vocals de relacions públiques, de manteniment... No puc dir que la Junta l'escollís jo. Els set o vuit que ens havíem reunit dies abans de l'assemblea extraordinària per decidir si presentaven algú per president, ja van formar-

ne part directament. La resta els vam anar escollint després. Els demanàvem si volien formar-ne part. Dos dies després de ser jo el president, la nova junta ja es va reunir per començar a treballar. I ara cada primer dilluns de mes hi ha reunió de la Junta del Casal.

La seva actuació com a president comportarà alguns canvis pel Casal, siguin d'orientació o de programació?

A mi em sembla que el que es vol fer no ha de marxar pas de la línia marcada per persones amb experiència i que saben les coses que convenen al Casal i quines no. Em fa l'efecte que jo no haig pas d'agafar cap dreuera. És un camí molt

CONFITERIA PASTISSERIA
MARGENAT

Telèfon 23 06 79

Especialitat en gelats

C/. Major, 57 - SALT

RELOTGERIA • JOIERIA

Comas

PLAQUES I TROFEUS

C/. Major, 83
Tel. 23 47 70

SALT

ben traçat amb persones molt competentes. Totes les activitats que s'hi fan, més les poques que volem afegir-hi, són suficients.

Quina és la relació que mantindrà amb les entitats que tenen la seu al Casal?

Mira, les entitats que acull el Casal són el Club Petanca, Ràdio Club Salt i La Farga. La relació que es tindrà amb elles a partir d'ara serà la mateixa que s'ha mantingut fins ara. Estan representades a la Junta i se les convoca a totes les reunions. A la vegada informen de totes les activitats que hi fan. De moment tenim molt bona relació amb les tres.

Què pretèn que sigui el Casal? Quina fita s'ha marcat?

Ami el que m'agradaria és que hi hagués molta unió entre les persones grans i els joves, que ara vénen força al Casal. També voldria que el Casal fos pels jubilats com un germà gran, que els cuidi, que en tingui cura i que els serveixi en tota allò que estigui al nostre abast.

Quines activitats es preveuen portar a terme?

Mira, de les coses fetes

hi ha la revetlla de Sant Joan, les vetllades d'estiu, que es fan ara, i que estan acoplades amb la petanca, concretament amb "les nits d'estiu de petanca". Després hi havia previst pel dia 19 de juliol teatre, però no hem tingut sort. Després de contactar amb companyies d'aquestes que té la Diputació que són assequible, no han pogut venir. Algunes tenien feina, d'altres estaven de vacances... Però per compensar-ho es farà un ball per jubilats. Hi haurà xampany, coca, concursos, regals... hi haurà una mica de tot. A part d'això tenim els balls quinzenals i fins al 24 d'agost, que la gent no torna de vacances, no reiniciarem les activitats. També tenim les havaneres i ara estem preparant la diada del Jubilat, que és

l'onze de Setembre, i un Campionat Social de Petanca pels jubilats junt amb concursos de brisca, de dòmino... Tot això està inclòs dintre de la setmana del jubilat, que acabarà el dia 11 de setembre amb el dinar de germanor a Platja d'Aro. Estem mirant de poder reprendre les excursions que es feien els cap de setmana Normalment celebrem i fem

activitats especials en les diades més assenyalades

La programació surt de la junta o bé de suggerències?

Malauradament, tot surt de la Junta.

Agrairíem les suggerències que ens vinguessin a portar idees. Les escoltaríem i els aplaudiríem.

Li porta gaire problemes el nou càrrec?

Bé, tinc la sort que tot va compartit. Ja ho diu el nostre lema "Units per poder treballar amb responsabilitats".

Alicia Vila i Torrents

Fàbrica de miralls
Col·locació i instal·lació
Especialitat en vidrieres artístiques
Finestres de Celosia
Mampares per a Bany

DISTRIBUIDOR

SOLARS.A.

VENTA
VENTA
VENTA

C/. Joan Maragall, s/n. Zona Esportiva
Telèfon 23 58 11 - SALT

Sport Garatge, s.a.
JOSEP CASALS

Reparacions
Engrassaments
Neteja

Passeig Marquès de Camps, 5
Tel. 23 33 11 SALT

**Subministres
Catalunya, s.l.**

VOLVO

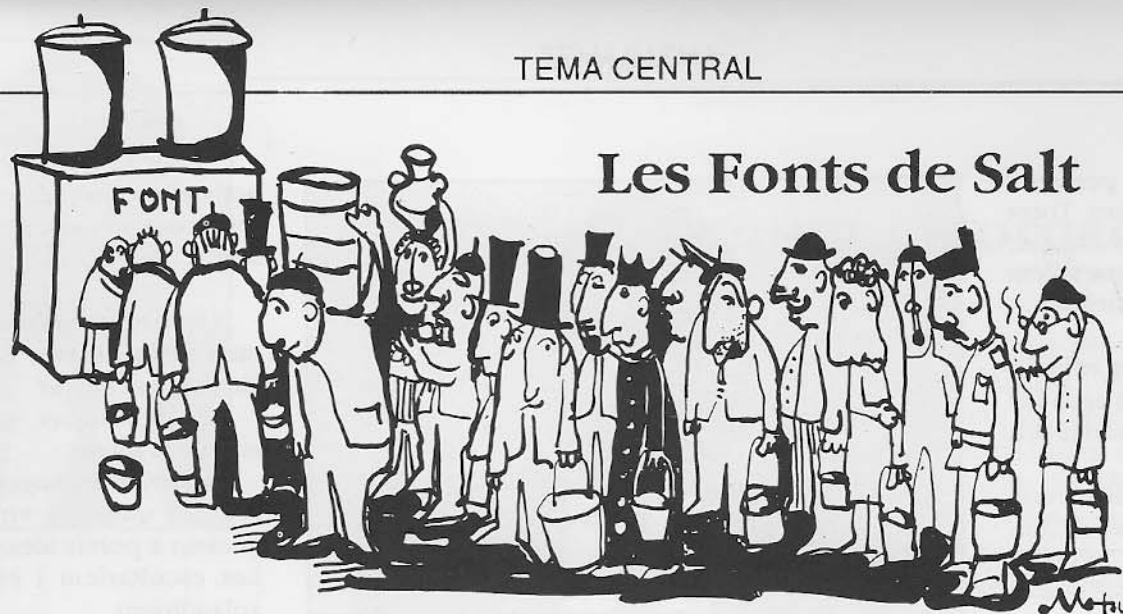
Camions i Autobusos

Passeig Marquès de Camps, 3 - Tels. 23 33 11 - 23 78 83
SALT

BURCH constructors, s.a Salt

- CASES
- AMPLIACIONS
- REHABILITACIÓ

C/. Processó, 57 - Tels. 23 86 02 - 23 43 59
17190 SALT (Girona)

L'aigua. "Presència" 1974. Dibuix Lluís Mateu

Aquest estiu hem volgut dedicar el tema central de LA FARGA a les fonts de Salt.

Un tema que, si més no, pot ser refrescant. Però en fer la relació de les fonts de la nostra vila de seguida ens adonem que en tenim molt poques. I que, de les que tenim, algunes estan descuidades degut al gamberrisme de ciutadans incívics o per falta de manteniment.

Una font, a més de pràctica, ha de ser decorativa i s'ha d'integrar en el paisatge urbà. Hom no pot oblidar les fonts com un aspecte més del mobiliari, al costat dels bancs, els fanals, els arbres o la jardineria.

Dins el paisatge urbà de les

places nobles i dels racons arquitectònics, una font se'n apareix com un element estretament lligat a l'ornamentació del lloc.

També cal dir que en fer aquest recull ens hem anat adonant que l'evolució de les fonts del nostre poble va lligada realment a l'evolució urbanística de Salt. I que d'alguna manera el tipus de font, segons els anys i l'època, és un reflex real del Salt que hem tingut: del Salt del dèficit d'equipaments i d'especulació al Salt democràtic, on la progressiva normalització urbanística fa possible que els serveis tècnics municipals tinguin cada vegada més en compte les fonts, a l'hora de

dissenyar o reordenar una plaça o una zona verda.

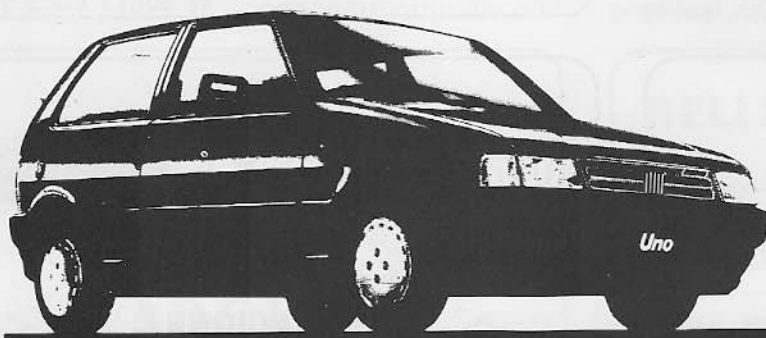
I un cas significatiu, perquè representa tot un repte, és la recent Font del Paradís, situada fora del nucli urbà. Una font escultòrica al bell mig de les Deveses.

Si els veïns la respectem i tenim cura del lloc, sens dubte que haurem donat un pas endavant de cares a aconseguir un poble més ordenat i cívic.

Martí Fita

(pel Col·lectiu de redacció)

Introduce la pasión en tu vida.

Ya está aquí. Esperándote en tu Concesionario. La pasión por el nuevo Uno.

Nuevo Fiat Uno.

Te va a sorprender porque es único en funcionamiento. Económico, brillante y deportivo.

Definitivamente quedarás envuelto en la pasión del Uno.

No retrases más la cita con la pasión de tu vida. Ven ya a

tu Concesionario y elige una versión para tu pasión.

P.V.P. desde 998.000 Ptas.

Uno, che passione!

Concesionario Oficial:
VITSA, S. A.

Exposición y Venta: Avda. Sant Narcís, 28.
Tel. 24 12 12.

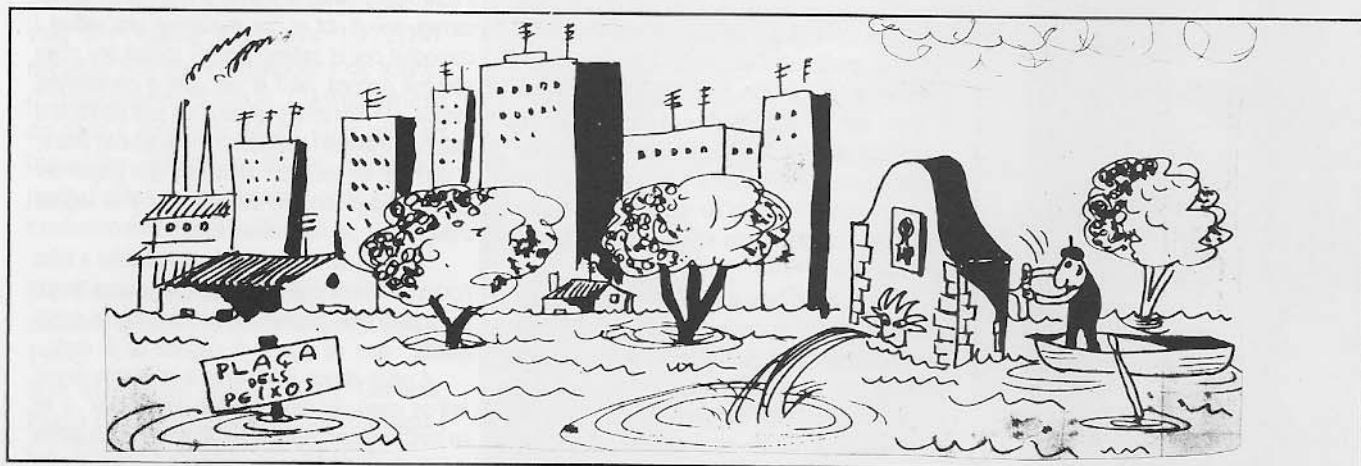
GARATGE INTERNACIONAL
ROBERT VIDAL, S.A.

Servicio Oficial Postventa y Recambios:
Ctra. Girona - Angles (Alores Salt). Tel. 24 30 62

FIAT
TECNOLOGIA LIDER

Arran de la problemàtica de l'aigua a Salt (1972-1978) i de la instal·lació de les fonts provisionals (fins l'any 1983), van aparèixer, alhora, acudits i escrits sobre el tema.

En aquest número de la revista dedicada a les Fonts de Salt, n'hem recollit alguns dels més significatius.

Plaça dels Peixos. Inundació de la font. Bugarac

Les Fonts del riu Ter

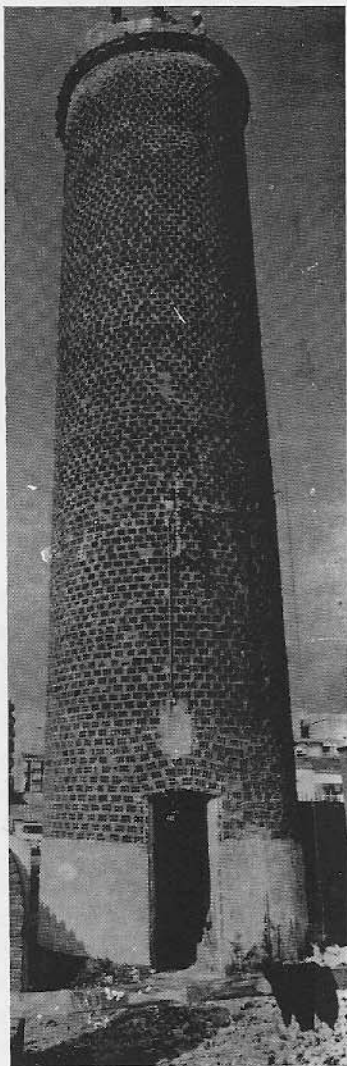
Tot i que aquí pràcticament no en parlem, a la zona de les Deveses i del Ter petit havien existit (darrerament algunes s'han recuperat) fonts o deus naturals. Recordem el camí de les fonts que portava a aquest indret, les fonts de Can Genura, la gorga de les acàcies, etc...

A la foto veiem la "Gorga del Serrell", a prop de la qual hi neixen fonts d'aigua.

(Foto Martí Artalejo, 1991)

Amb la resclosa que els Amics de les Deveses van fer a la desembocadura de la Maçana, s'ha aconseguit reomplir l'aqüífer del subsòl de Salt i que una part del nivell dels pous del poble torni a pujar.

(Foto Martí Artalejo)

El pou de les Cases Barates (Grup Sant Cugat) poc abans d'enderrocar-se. Any 1985.

- Creiem que el seu enderrocament va ser un error, ja que representava un símbol ben característic del barri i de l'època.

- Davant del pou hi havia una font que era utilitzada pels veïns del barri. Quan es va tirar a terra el pou, el mateix es va fer amb la font.

- Ara, al Grup Sant Cugat hi ha una font de ferro, però en un altre lloc, concretament a la plaça del Grup.

(Foto Arxiu Municipal)

Al monogràfic que sobre la Festa Major de Salt, l'any 1973, va dedicar el diari "Los Sitios" al nostre poble, hi va aparèixer un article, signat per V.S., que es titulava "La Vila de les Set Fonts".

Ens sembla interessant reproduir aquell article, perquè a part de parlar del tema de les fonts públiques (aleshores un tema ben vigent), l'autor reivindica la recuperació de les deveses de Salt en uns anys que estaven ja plenament abandonades, i insisteix en la mancança d'arbres i zones verdes que tan evident era, i encara és, a la nostra vila.

La vila de les set fonts

Així, en aquests moments, podem batejar-la com a Sant Hilari amb lo de les cent...

Fonèticament inclús pot confondre's, si bé ni amb altura, ni paratges, ni frescor es pugui comparar una vila amb l'altre.

Salt, com una porta més del turisme de muntanya, compta sols en aquests moments amb set fonts públiques, si bé dintre uns anys potser en tindrem més, ja que en quatre llocs de la vila ja estan fets els pous, i són a la Pl. Espanya, Pl. Sant Pere, Avgda. Canigó i davant de les noves escoles... compta això sí, amb una gran planícia on poden constituir-se infinitat de nous edificis, així com de places i carrers i parcs infantils de la que està tan mancada...

Tenim un lloc ideal a Salt, que només s'hauria de cuidar, ja que la matèria prima -els arbres- ja hi són plantats i amb abundància, ens referim a les deveses vora el Ter. Hi ha una ampla zona que degudament tancada i arreglada faria la delícia de la mainada baix l'ombra protectora dels nombrosos arbres... això sí, convenientment arreglat i amb atraccions fixes que alguna casa comercial podria regalar... i un guarda deveses, com a responsable municipal d'aquell paratge.

Però el camí per anar-hi, s'hauria d'arreglar també, no sols el paviment que actualment és molt polsós, sinó que també necessitaria arbres, dues files d'arbres en el camí del costat dret de l'autopista que fes grat el desplaçament.

La vila de Salt té moltes possibilitats, sols falta aprofitar-les de xic en xic.

Veiem amb bons ulls que l'Ajuntament hagi adquirit nous terrenys per l'edificació d'una nova escola nacional; també aplaudim l'esfaltat de carrers i el seu enllumenat, la plantació d'arbres en alguns carrers, en fi, tot el que representa una millora i comoditat per el saltenc. També aquest any s'han construït piscines, però el que com a complement manca, són més zones verdes o tan sols plantacions massives d'arbres i plantes, en el lloc apuntat abans, al camí de les piscines i altres llocs que puguin ser necessari que serveixin de passeig i a la vegada d'oxigenació de l'aire atmosfèric.

Hem de ser més amables les sortides a totes hores del dia, ja que si bé no resta massa temps per a dedicar al passeig, tampoc a l'estiu es presta massa, com no sigui a la caiguda de la tarda...

A veure, doncs, si ben aviat, la política municipal, fent-se ressò del sentir popular, es decideix a fer un parc municipal infantil a les deveses i planta arbres a tots els accessos, tant d'aquest parc com el camí de les piscines entre altres llocs i junt amb les set fonts de que ja gaudim, unides amb les futures i amb la nombrosa vegetació ambiental, se sent el saltenc i foraster que ens visita, orgullós de residir i explicar-se amb una vila florent.

V.S.

La Font de "Cals Hermanus"

Al pati de "Cals Hermanus", antic col·legi La Salle (ara Casa de la Vila), hi havia una agradable font amb un mosaic de rajoles al damunt que reproduïa el gravat del fundador de l'ordre, St. Joan Bta. de La Salle.

Quan els "Hermanus" van abandonar el col·legi van procedir a treure la font amb el mosaic.

No sabem pas de què se n'haurà fet!!

Les fonts de Salt

Hem fet una volta pels carrers i places de Salt i, després de veure les diferents fonts que hi ha al poble, n'hem fet una classificació en quatre tipus:

Populars: Seria la del Carrer del Pou.

De Rajol: Serien les fonts que es van fer entre els anys 1972/80, mentre Salt no va disposar de xarxa d'abastament d'aigua. L'Ajuntament de Salt i després el de Girona van instal·lar diferents fonts, la major part d'elles provisionals, que es van enderrocar l'any 1982.

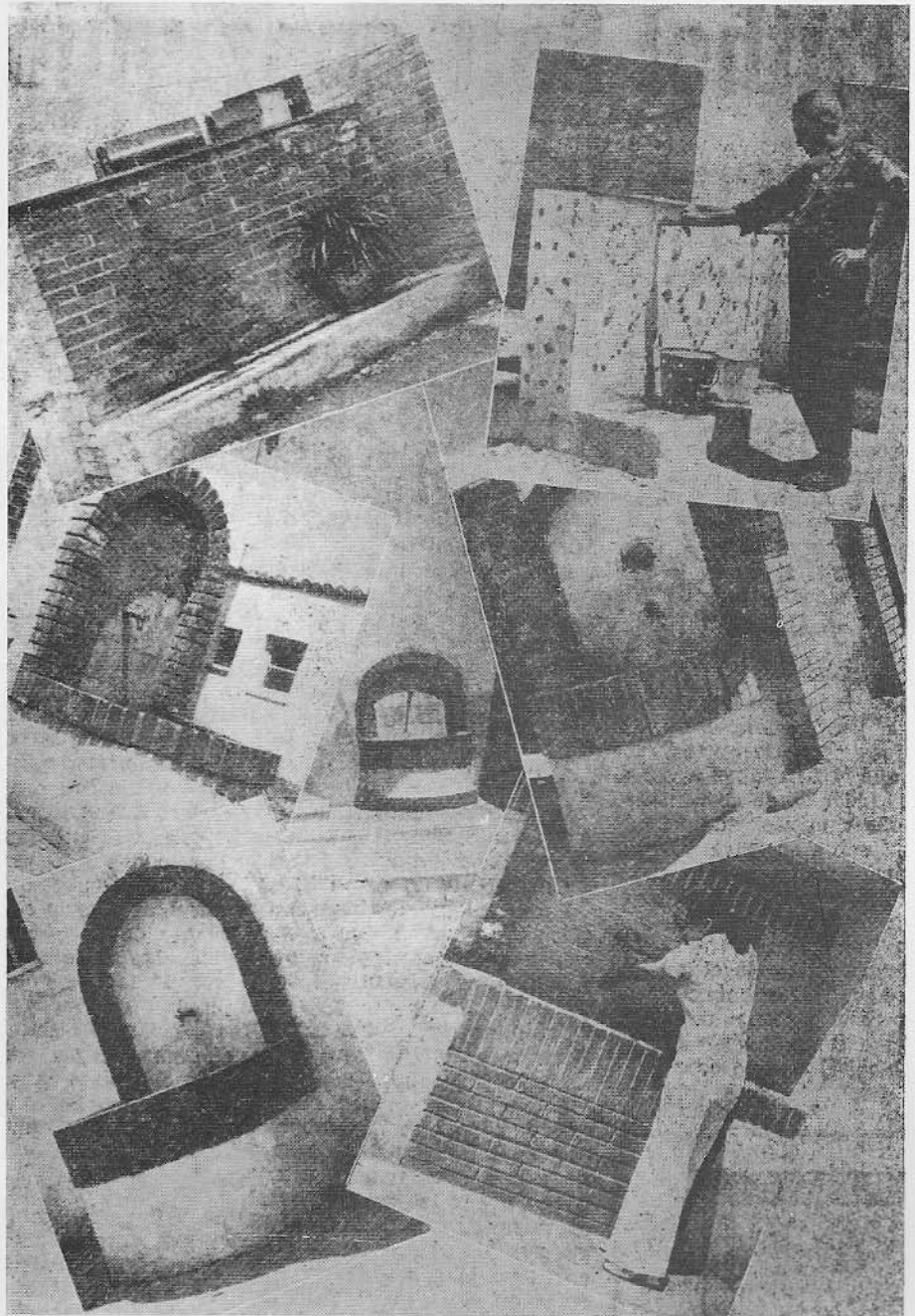
De Ferro: Instal·lades per l'Ajuntament de Salt entre els anys 1984/1990.

Són al Pg. de la Ciutat de Girona, Plaça del Veïnat, Pl. de Sant Cugat i C/. Torras i Bages, Pl. Mercat.

Artístiques: Encarregades expressament pel lloc a un artista. Serien les de la Plaça Verdaguer, la de la Pl. de la Vila, anomenada de les Llúdrigues i la Font del Paradís, al Pla del Socs a les Deveses.

NOTA:

En fer la relació de les fonts de Salt, parlem exclusivament de les fonts públiques, per tant no incloem les que hi puguin haver en llocs com escoles, comunitats de veïns, etc. etc...

Les set fonts públiques a Salt, l'any 1973.
D'aquestes, només dues (la de l'escorxador i la del col·legi La Farga/carrer Major) continuen al seu lloc.
La resta, o bé van ser substituïdes per fonts d'altre tipus, o bé es van enderrocar.
A sota, però, hi continua havent-hi el pou que es va tapar.

La desviació de la Maçana Conseqüències en els pous i l'aqüífer de Salt

Els efectes de la riera Maçana (més que riera torrent, perquè excepte en èpoques de pluges, no solia portar gens d'aigua) eren importants i produïen inundacions en èpoques de fortes pluges, especialment a la zona del Veïnat.

Es va fer un projecte i posteriorment es va executar, per fer que la desviació anés paral·lela a l'autopista, a la banda concretament oest o esquerra.

El lamentable del fet es que el nou llit de la Maçana es va fer **tres vegades més fondo** que el que havia de ser normal, destruint així gran part de les deus que subministraven aigua impedit que les deus subterrànies alimentessin els pous tradicionals. La major part del poble es va quedar sense aigua (any 1972).

Els propietaris dels pous, especialment els que tenien planta baixa i un o dos pisos, i per tant, no anaven a gran profunditat, van haver d'enfondre el pou 2 o 3 metres segons el cas.

Enfondre els pous era una necessitat real. Salt no disposava encara de

xarxa d'aigua potable, i a l'entorn del fet que els pous no tinguessin aigua va comportar tot un negoci, en algun cas inclús especulatiu. Llavors (any 1973) enfondre el pou costava unes 7.000 ptes. el metre, xifra important si anem als sous i preus de 18 anys enrera.

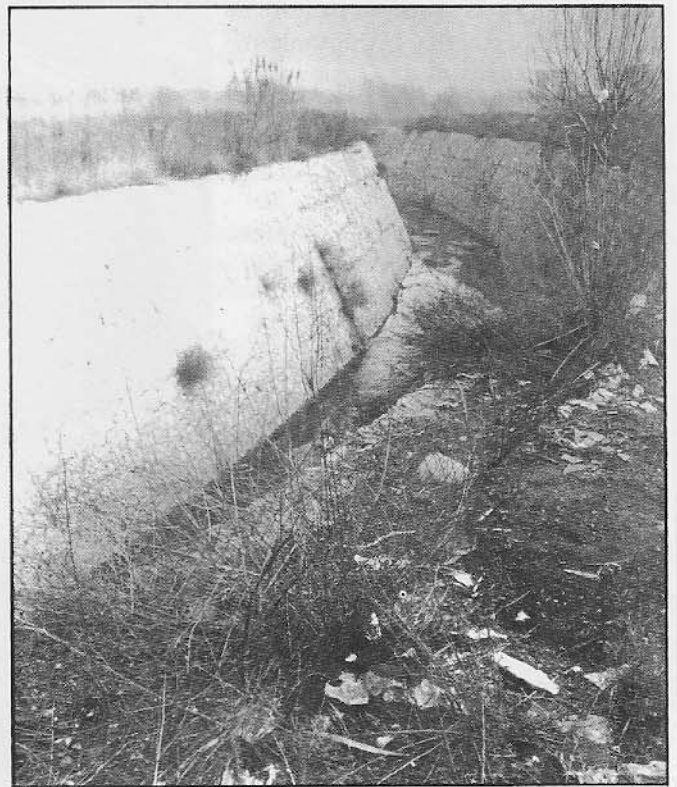
- Per altra banda, l'ajuntament va haver de fer ràpidament pous públics (que es deien fonts provisionals) a unes fondàries de més de 20 i 25 metres, per trobar l'aigua del segon aquífer.

Les fonts provisionals van portar tota una sèrie de comentaris i de fets, ja que la gent havia d'anar a buscar l'aigua amb galledes i garrafes a les fonts (provisionals) públiques instal·lades amb presses i urgència.

Els pous s'havien quedat secs i mentre no s'enfondien (cosa rara) s'havia de donar una solució efectiva i ràpida, mentre s'acceleraven les gestions per a portar la xarxa d'abastament públic des del Pasteral a Montfullà. Les gestions es varen iniciar amb un projecte l'any 1972, però no va ser fins l'any

1978 que el projecte es va concretar i fer realitat, i les primeres cases de Salt varen tenir aigua procedent de la xarxa distribuïdora de

l'aigua potable, a partir de la planta potabilitzadora de Montfullà.

La desviació de la Maçana, amb una fondària exagerada i que sobrepassava el que hauria d'haver estat habitual, va comportar greus problemes pels pous de Salt a principis dels anys 70.

Els ciutadans de Salt varen haver d'enfondre-los amb un important cost econòmic, ja que en aquells moments Salt encara no comptava amb una xarxa municipal d'aigua potable.

- A la foto (any 1982) ens adonem de la fondària de la canalització de la Maçana i de l'abandó que en aquells moments es trobaven les rodalies de les Deveses

(Foto Quim Curbet)

Procés de substitució d'una "font provisional" La "Plaça de les Llúdrigues"

Plaça de la Vila. Principis del 1981.

A la foto es veu la font provisional tal com era, i que enlletgia notablement la plaça.

Plaça de la Vila. Any 1982.

Moment en què es procedeix a enderrocar la "font provisional", que serà substituïda per les escultures que representaran unes llúdrigues.

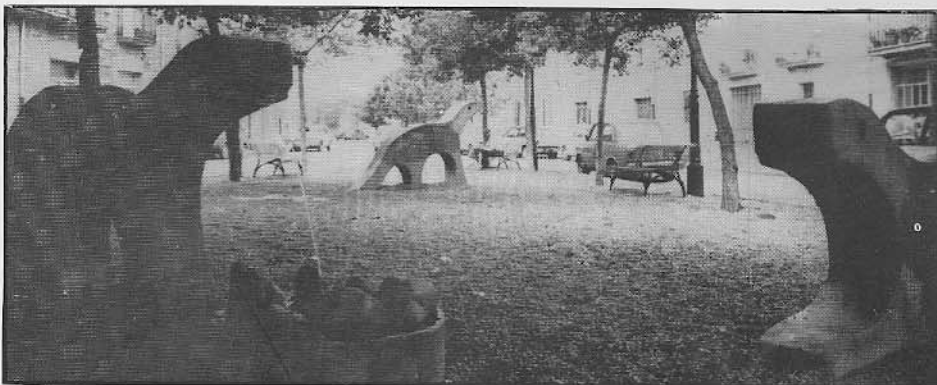
(Foto Arxiu Municipal)

Moment de la instal.lació de les llúdrigues a la plaça de la vila, l'any 1982.

La Plaça de les Llúdrigues tal com era l'any 1990, abans de fer-s'hi les obres de millora que actualment s'hi fan.

Les fonts provisionals

Els nous pous provisionals es van fer a diferents llocs, distribuïts pel poble.

Recordem, per exemple, els de la Plaça del Veïnat, el de la Plaça de la Vila, el de la Plaça de Sant Jaume (Can Panxut), el del carrer de Sant Antoni, el del C/. Moreneta, el del Grup Verge Maria, el del Pg. d'Olot (avui Països Catalans) cantonada amb el C/. Sant Romà, etc....

Els nous pous, amb aixetes incorporades per fer més assequible l'aigua a les galledes dels ciutadans, servien també com a fonts.

El seu aspecte, però, era ben precari, estèticament i externament

tenien una forma desafortunada i donaven a les places i llocs on estaven instal·lats un aire més suburbial que res més.

Als pous/"fonts" se'ls va col·locar un rètol on hi havia la inscripció de "font provisional".

Tot i així van durar fins l'any 1982, quan Salt ja disposava de xarxa d'aigua potable garantida, i aleshores hi havia el Consell Municipal que les va fer enderrocar, i progressivament van desaparèixer substituïdes per unes altres de més estètiques i funcionals.

Paral·lelament, les fonts foren substituïdes, però dues de les antigues

FONT DEL GRUP VERGE MARIA

De les mateixes característiques que la font de Sant Antoni. Es va instal·lar els mateixos anys, i la seva execució va correspondre al model que aleshores l'Ajuntament de Girona feia servir per altres barris de la ciutat.

En el lloc de l'actual font n'hi havia hagut una altra de les anomenades "provisionals".

resten encara en el seu lloc amb la mateixa forma anterior. Són: la font de l'escorxador i la del carrer Major, davant el col·legi de La Farga.

Altres fonts com l'existent al Grup de Sant Cugat, quan es va tirar a terra el pou, el mateix succeí amb la font que hi havia al costat. Posteriorment, i no fa pas molt de temps, l'ajuntament en va instal·lar una altra, però de ferro, en un altre lloc

del Grup, concretament a la plaça de Sant Cugat.

El tema de les fonts provisionals i de la portada de l'aigua potable a Salt va ser un tema candent durant molts anys. Hi ha, però tres dates: l'any 1971-72 es produeix el problema. L'any 1978-79 es porten a terme les obres d'instal·lació de la xarxa d'aigua potable, i el 1982 s'enderroquen les fonts provisionals.

FONT DEL CARRER MAJOR/COL·LEGI LA FARGA

Situada al carrer Major, al peu de la carretera. Correspon al tipus de font que l'Ajuntament de Salt va començar a instal·lar a principis dels anys 70.

De rajol. Actualment està força deteriorada i la major part del temps no funciona.

Les fonts artístiques

A Salt, dissortadament, hi ha poques fonts, i si ens cenyim a les fonts escultòriques o artístiques només en podem citar tres: la de la Plaça Verdaguier, la de la Plaça de les Llúdrigues i la Font del Paradís.

No incloem el monument de l'escultor Planella ubicat al Pg. de la Ciutat de Girona, perquè tot i que l'escultura està concebuda amb un raig permanent d'aigua, no hi ha pròpiament cap font per beure.

Si que ho és, en canvi, la font de la Plaça Ver-

daguer, amb un monument dedicat al científic Joaquim Ravetllat i d'on raja l'aigua al·legòricament, del cap d'una figura d'un animal, i s'hi pot beure.

L'escultura va ser dissenyada pels serveis tècnics municipals, al cap dels quals hi havia, aleshores, l'arquitecte Claudi Diaz.

La font de la Plaça de les Llúdrigues va ser dissenyada per l'artista local Lluís Mateu, comptant amb el suport tècnic i assessorament de l'arquitecte Pere de Prada.

Lluís Mateu, autor de les escultures, al pati del seu taller. Les llúdrigues estan servides.

FONT DE LA PLAÇA J. VERDAGUER

Font artística que forma part del monument dedicat al científic saltenc J. Ravetllat. És un dels primers conjunts escultòrics que es van fer a la nostra vila.

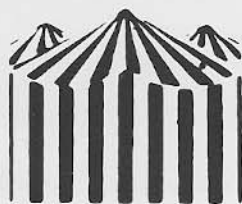
La font, juntament amb el monument, es troben en una plaça molt concorreguda i alhora cèntrica, envoltada per elements de jardineria.

El pou que hi havia es va tapar i l'aigua que raja de la llúdriga està connectada a la xarxa pública.

La font del Paradís, és molt recent (1991). El disseny és també obra de Lluís Mateu i està ubicada al Pla dels Socs a les Deveses. Està connectada amb un pou d'una fondària de 18 metres.

Va ser un projecte concebut juntament amb els Amics de les Deveses, que hi van dedicar moltes hores de feina. També es va comptar amb el suport municipal a nivell econòmic i l'ajut de les brigades en la instal·lació i acabament de l'obra.

**Emili
Crous**

ENVELATS

LLOGUER DE CADIRES • ENVELATS
ADORNAMENTS • PISTA PARQUET

Sant Jaume, 18 - Tel. 24 16 47 - SALT (Girona)

**ORGANITZACIÓ
PROFESSIONAL
IMMOBILIÀRIA**

- Agència de la propietat immobiliària
- Administració de finques
- Gestoria administrativa

DECLARACIÓ DE RENDA, podeu solucionar els vostres dubtes
NACIONAL HISPÀNICA, S.A. - MULTIMAR - CAIXA
ASSEGURANCES - INCENDIS - ROBATORIS - VEHICLES - ETC..

Passeig Països Catalans, 147 - Tel. 24 44 49
17190 SALT

Anècdotes i fets

1.-Quan es va instal·lar la font de les llúdrigues, els veïns de la plaça de la Vila, volien de totes totes que se seguís mantenint el pou, i que l'aigua procedís del mateix pou, ja que deien que l'aigua procedent de la xarxa pública no era ni la meitat de bona com la del pou.

Doncs bé, resulta que en el dia de la inauguració de la font per part del president del Consell Municipal de Salt, aleshores Josep Cristòfol, els serveis municipals es van enginyar un sistema perquè ragés quelcom més que bona aigua.

I en el moment de la inauguració i de beure, els veïns, en tastar l'aigua, van notar que sortia moscatell. O sigui, una font que en comptes d'aigua va rajar moscatell.

I tot seguit es va reprendre la festa amb l'actuació del "Petit Circ de Carrer".

FONT DEL CARRER DE SANT ANTONI

És de rajol. Està situada al carrer Sant Antoni, darrera l'antiga pista del Coma-Cros. El disseny i la seva instal·lació van anar a càrrec de l'Ajuntament de Girona, en temps de l'annexió de Salt. Per això trobem aquest model de font en altres barris de Girona, com Can Gibert del Pla, Santa Eugènia, Gns. Sàbat, etc..

2.-En aquests moments hi ha a la nostra vila quatre fonts de ferro, que s'han anat instal·lant en diferents anys.

Però el bo del cas és que la primera que va arribar i es va instal·lar al pg. de la Ciutat de Girona, procedia de Barcelona, on n'hi ha tantes a gairebé cada cantonada de l'Eixample.

En el moment d'instal·lar-se i un dia abans que es procedís a la seva inauguració oficial, els representants municipals van adonar-se que al damunt de la font hi havia gravat un remarcable escut de la ciutat de Barcelona. I tot foren presses i corre-cuites per esborrar l'escut per tal que els saltencs no s'adonessin que a Salt s'hi havia instal·lat una font amb l'escut de Barcelona.

LA FONT DEL PASSEIG

De ferro. La seva ubicació és al Pg. de la Ciutat de Girona, en la cantonada amb el carrer Juan de La Cierva. Va ser la primera font d'aquestes característiques que s'instal·là a Salt, l'any 1982.

FONT TORRAS I BAGES / PLAÇA DEL MERCAT

De ferro. Situada entre els pisos d'Elisenda de Montcada i la plaça del Mercat, al lloc on el carrer Torras i Bages es converteix en una rambla de vianants, prop del Passeig del Marquès de Camps.

Té quatre aixetes.

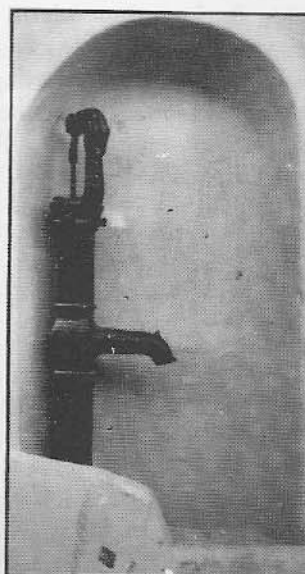
FONT DE LA PLAÇA DE LES LLUDRIGUES

Aquesta font va instal·lar-se l'any 1982, després d'enderrocar-ne una altra de "provisional".

Es tracta d'unes escultures que representen unes llúdrigues en record de les que havien existit al riu Ter i que van desaparèixer a mitjan dels 60.

De les tres escultures, d'una en raja aigua en connexió amb la xarxa d'aigua potable.

Tot i que la plaça forma part d'un espai més ampla (la Plaça de la Vila), aquest lloc ja és conegut popularment com la Plaça de les Llúdrigues.

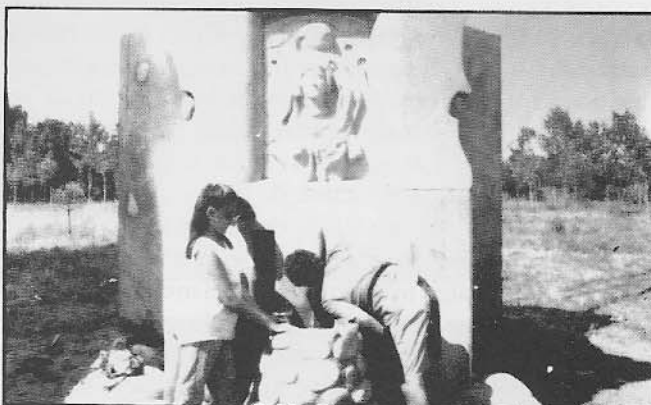
FONT DEL CARRER DEL POU DEL POU

Es troba al carrer del Pou, al Barri Vell. Va ser la primera font que es va instal·lar a Salt.

Anteriorment, al carrer hi havia un pou privat, però que se'n servien diversos veïns de la zona. Això va donar nom al carrer.

Posteriorment es va instal·lar una font amb maneta per pouar l'aigua.

Actualment la font no funciona, i fóra bo que l'ajuntament l'acabés d'arreglar perquè es tornés a utilitzar.

FONT DEL PARADÍS

Situada al Pla dels Socs, a les Deveses. La seva instal·lació és ben recent (1991).

El disseny de la font va ser obra de l'artista Lluís Mateu.

El treball amb el formigó és el material predominant de la font.

En la seva construcció hi van col·laborar els Amics de les Deveses i les brigades de l'Ajuntament.

FONT DE LA PLAÇA DEL VEÏNAT

De ferro. Ocupa un cantó de la plaça. Anteriorment n'hi havia una de provisional, en un altre lloc de la plaça davant el cafè de Cal Ros.

RELACIÓ DE LES FONTS DE SALT

Populars: La del carrer del Pou.

De Rajol: C/. Sant Antoni, Grup Verge Maria, C/. Major/escola La Farga, Escorxador.

De Ferro: Pg. Ciutat de Girona, Pl. del Veïnat, Torras i Bages/Mercat, Pl. de Sant Cugat.

Artístiques: Plaça de J. Verdaguer, Pl. de les Llúdrigues, Font del Paradís.

Col·lectiu de Redacció
(Fotos Martí Artalejo)

- Apa noia, que ja fas 20 anys. Comences una altra etapa. A partir d'ara tot canviarà, ja ho veuràs. Pensa que d'aquí a poc ja tindràs la teva vida. Seràs independent. Has de posar seny, ser més responsable, però de moment passa-t'ho bé. Gaudeix el poc temps que et queda per fer-ho. Quan et fas gran tot és diferent. Aprofita la teva joventut, que és la millor part de la vida.

"Sí, parlar de la vida és descriure alegries i misèries, infantesa i senectut, records i desitjos. Però tot té almenys dues versions. La d'aquells que ho viuen freqüent i la dels altres, que ho contemplen des de la llunyania, sense estar-hi directament immersos".

- El jovent d'avui dia cada vegada està més despitat. No hi ha manera de fer-los veure la realitat. Són despreocupats, només volen divertir-se, anar de festes i de copes. Però no els parlis de treballar. Aleshores se'ls trenca l'esquena i han d'estudiar si volen treure's la carrera. Ara, a l'hora de demanar són els primers: que si per anar a fer el toc, que si per passar un cap de setmana amb la colla...

"Els grans han estat joves, però el temps debilita els records. La seva condició d'adults els fa oblidar com la sang els bullia quan tenien 20 anys. Viuen en un món a part i sovint no comprenen les nostres necessitats, desitjos i frustracions. Demano per què la societat no em dona l'oportunitat de demostrar que puc fer com ells sense renunciar a la meua joventut i tot el que ella comporta. Tinc ganes de viure, de festes, de no caure en la monotonia del ritme diari, de l'anar tirant. Desitjo sobretot riure, conèixer i plorar pels meus errors i no per aquells que algú m'ha imposat "pel meu bé". Vull ser el capità de la meua vida. No m'agrada que em manin, raoneu-me les coses, sóc capaç d'entendre-les. M'heu fet els fonaments i us ho agraeixo però concediu-me el desig: confieu en mi, deixeu que sigui jo qui ara continuï l'obra que vosaltres heu començat".

- Deixa'ls, són joves i no s'hi pot fer res. Fins que no posin seny és inútil dir-los res. Disciplina és el que els cal. Als meus temps era diferent. Quan entraves a la vintena ja eres un adult ple de responsabilitats i amb una família pròpia.

"Records, això és el que feu, viure de records que us impedeixen assaborir el present. S'ha de viure el dia, cada hora i cada minut al màxim. Quedeu tancats en un món que ja ha passat o només planifiqueu el futur. No esteu ni en l'ara, ni en l'abans ni en el després. Aneu fent i voleu que jo, que nosaltres, la joventut, us seguim. Us espardeieu quan les nostres ganes de viure trenquen les tanques que els adults heu anat posant al nostre camí. No us adoneu que no ens agrada l'immobilisme que practiqueu. Us queixeu de nosaltres però no som res més que els fruits del que vosaltres heu plantat, dels vostres errors i dels vostres encerts."

- Quan creixeran ja canviaran, ja. No en tinguis cap dubte. No es pot ser així tota la vida.

"Per què voleu que creixem? És que no es pot ser jove eternament?".

* Concert de guitarra d'Elisabeth Roved. Les Bernardes. 14 de juny.

* Sessions pràctiques de llenguatge comercial català. Escola d'Adults. Professor: Toni Ruscalleda. Fins al 17 de juny.

* Exposició d'olis d'Ellen Ostbye Hansen. Les Bernardes. Fins al 5 de juny.

* Escultures de fang, ciment, fusta... de Bernd Zimmermann. Les Bernardes. 7-29 de juny.

* Exposició de fotografia onírica de Josep M.ª Gros i Surinyach. Can Panxut. 1-15 de juny.

* Exposició de fotografies de l'Agrupació Fotogràfica de Salt, del seu concurs social. Can Panxut 17-30 de juny.

* Curset de cuina. Les Bernardes. 6-13 de juny.

* Màgia amb Dani. Can Panxut. 13-20 i 27 de juny.

* Recital de rock amb el conjunt Triclinium i Chuk Birres Band. Can Panxut. 14 de juny.

* Cinema a Can Panxut, amb la projecció de la pel·lícula "El Puente sobre el rio Kwai". 19 de juny.

* Teatre a Can Panxut a càrrec de D.D.T. Teatre, amb l'obra "Ni amb tu, ni sense tu". 29 de juny.

* Espectacle de Titelles anomenat "Faules", pel grup titelles Naip. C/. Sant Antoni. 15 de juny. Organitza: Rialles.

* Teatre a la plaça Lluís Companys pel grup de Teatre Mòbil amb l'obra "Mutis". Organitza Rialles. 24 de juny.

* **Festa del carrer de Sant Antoni:** Miniconcert amb l'Orquestra Maravella i 4 sardanes. Gran ball amb l'Orquestra Maravella. 15 de juny.

* **Festa del carrer de Pere Coll i Güitó:** Jocs de cucanya per a la mainada. Ginkama de bicicletes. Audició de sardanes amb la Cobla Foment de la Sardana. Gran Ball amb el conjunt Fox Trot. 29 de juny.

* **Festa del barri de la Processó:** Els dies 5, 6 i 7 de juliol el barri de la Processó va fer la seva Festa. Hi hagué des de sessió de cinema a concurs de dibuix ràpid. Torneig de Futbol. Audició de sardanes per la Cobla Ciutat de Girona i ball amb el conjunt Trisònic.

* **Festa de la plaça Onze de Setembre:** Ball amb el conjunt Estels. Espectacle infantil amb l'Àngel Davan. Ball amb el conjunt Òxid. 12 i 13 de juliol.

* **Festa del carrer de Sant Romà:** Traca i pregó. Ball amb el conjunt Òxid. Concurs de ping-pong. Sardanes amb la Cobla Foment. Ball amb el conjunt Tren de la Costa. Concurs de dibuix. Jocs de Cucanya. Feixina de fi de Festa a l'ermita de Sant Romà de Brunyola.

* L'Ajuntament de Salt ha editat un quadern didàctic del Museu de Salt. El quadern explica la història del Museu i va destinat als alumnes que visitin el recinte.

* Exposició de treballs realitzats pels alumnes de Belles Arts de La Cellera de Ter. Les Bernardes. 1.ª quinzena de juliol.

* Exposició col·lectiva: Arts Plàstiques, ceràmica i fotografia. Les Bernardes. 2.ª quinzena de juliol.

* Màgia a càrrec de Dani. Can Panxut. 11, 18 i 25 de juliol.

* **Cinema a Can Panxut:** "La guerra de los mundos" 3 de juliol. "La fuga de Alcatraz". 10 de juliol. "La muerte tenía un precio". 17 de juliol. "Granujas a todo ritmo". 27 de juliol.

* El grup de teatre de Can Panxut representà l'obra de Molière: **Les dones sàvies**. 13 de juliol.

* Teatre a càrrec del Grup Safareig amb l'obra "Fora de mare". 24 de juliol.

El dia 22 de juny es va celebrar l'Assemblea General Extraordinària de Socis del Casal de Jubilats de Salt, començada a les sis de la tarda. Vàrem sentir-nos honorats comptant amb la presència del Sr. Xavier Corominas, Alcalde de la Vila de Salt, agraint-li amb breus paraules l'estona entre nosaltres. Els temes a tractar foren els següents: Proposta del Programa d'Activitats i Pressupost per l'any 1991 i Proposta d'autorització per contractar un Crèdit de Tresoreria. Pel que fa a aquest últim, de moment es té previst demanar una pòlissa de crèdit amb les condicions i terminis més convenients pels interessos del casal.

Aquests temes llegits pel President i Secretari varen ser aprovats sense cap mena d'objecció per part dels socis presents. Es va aixecar l'assemblea a dos quarts de set de la tarda, recordant que cal molta participació de tothom en les feines del Casal.

REVETLLA DE SANT JOAN 1991

Al fer aquesta petita crònica social, el primer que faig és donar les gràcies a tots els membres de la Junta Directiva, familiars i socis amics del Casal per la seva desinteressada ajuda i col.laboració. Sense la seva benivolguda tasca portada molt seriosament i amb responsabilitat no haguéssim pogut tirar endavant LA REVETLLA DE SANT JOAN.

Es va fer un sopar de germanor i familiar, comptant amb l'assistència d'unes setanta-cinc persones. Donada la benvinguda i abans de començar a sopar, es va obsequiar amb una rosa a totes les dames presents, que va ser rebuda amb forts aplaudiments. Les coses ben fetes són ben acceptades. Felicitem el membre de la junta que va tenir la delicadesa de portar-ho a terme.

Al llarg de la nit i matinada de Sant Joan, es va gaudir d'un selecte repertori de balls a càrrec del bon amic Samuel Corominas que amb el seu equip de megafonia i amb l'animació portada a terme pel Sr.

Josep M.ª Macias varen donar un toc d'alegria i molta "gresca" a la revetlla.

També en el petit descans fet per poder recuperar forces, el Sr. Xavier Peñalva, ens va deleitar amb la interminable xifra d'acudits.

Hi va haver concursos de ball: un de tango i un altre de vals, obsequiant amb uns magnífics lots les parelles guanyadores.

Crec que la majoria ho va passar molt bé. Desitgem pel proper any poder reunir-nos una bona colla per no deixar adormida aquesta revetlla

de Sant Joan i donar-li un nou impuls. Per poder-la millorar acceptem totes les crítiques constructives, perquè a vegades no totes les coses es fan a gust de tothom.

Gràcies, amics, per la vostra col.laboració, per la vostra participació i gràcies també per les vostres suggerències. Fins a una altra.

Ferran Màrquez i Morgade

Revetlla de Sant Joan. 1991. Foto: Joan Anglada.

Activitats del Club Petanca Salt

El dia 10 de juny es va celebrar al barri de Germans Sàbat el Concurs Provincial.

El Club Petanca Salt va assolir en la categoria de Danes el primer lloc de la General.

L'equip estava format per Maria Peruga, Carme Muñoz i Viki León. A la categoria de seniors la tripleta de Joan Anglada, Joan Espinar i Antoni Echave assoliren el 4art. lloc de la consolant. La participació no va ser gaire important, unes 40 tripletes, ja que la calor ja es fa sentir i els jugadors es queden a casa o van a la platja.

El dia 14 de juny va finalitzar el concurs que el nostre Club organitza per als jubilats cada any i que dura aproximadament dos mesos. El resultat va ser el següent:

1er.- Luciano Diaz, 2n.- Narcís Bohigas, 3er.- Pere Rodriguez, 4art.- Tina Molas, 5e.- Josep M.ª Nogué, 6e.- Joan Fernández, després es va servir un vermut ofert pel Club Petanca.

La participació va ser molt nombrosa, sobretot al principi del campionat.

Anims i endavant, avis petanquistes.!

El diumenge dia 16 vam celebrar el concurs "gros" del club, el Trofeu Eugesa. Al matí, els seniors vàrem començar a les pistes municipals i les dames i infantils a les pistes del Club. Es va guardar un minut de silenci per la mort d'en Pitu Cabezas, ex-jugador del Club. A les 4 de la tarda es van continuar les partides, ara totes a les instal·lacions del Club. Es va muntar la taula per posar-hi els trofeus i de veritat que feia molt de goig. Des d'aquí donem les gràcies a Eugesa per la seva estupenda col·laboració.

Els resultats també hi acompanyaren, ja que Manel Ros, Manel Granda i Josep Marín assoliren el 1.er lloc a la general. Les dames varen fer el 2n. de la general: la Maria Bramont, Anna Pérez i Anna Serra, les nenes, com se les coneix carinyosament.

Mentre que els infantils Pau Boó, Josep Marín i Lluís Busquets varen fer el 1er. a la seva categoria.

Trofeus cedits per la firma EUGESA

A Caldes de Malavella, s'hi jugà el 23 i sota un sol de mil dimonis es desenvolupà el torneig. Joan Anglada, Josep Boó i Joan Espinar varen fer el 3er. lloc de la Consolant.

Tal com estava previst, el 26, 27 i 28 es celebraren les Nits del Club, amb tripletes formades per sorteig amb caps de sèrie. Els guanyadors foren Josep Boó i Antoni Curt; al segon lloc, Ferran Márquez i Julià Oliveras; al 3er. lloc Manel Granda, Adelina Sánchez i Lluís Busquets, i al 4art. lloc Manel Ros, Enriqueta Pagès i Narcís Agustí. L'últim dia i com que era revetlla, vàrem fer un sopar abans de començar les partides, i la coca i el xampany a l'acabar-les; ja ho veieu, no tot és llançar boles, també hi entra la gresca i la manduca.

El 30 de juny es jugava a Vilartagues i Josep Marín, Josep Ros i Carles Fàbregas guanyaren la Consolant.

El 3, 4 i 5 de juliol, altra vegada "Nits del Club". Els resultats foren aquests:

1er.- Manel Granda, Enriqueta Pagès.
2n.- Manel Ros, Josep Torres,

Tripleta guanyadora del Trofeu Eugesa.

Catalina Serra .
3er.- Josep Grijelmo, Maria González i Narcís Agustí.
4art.- Tina Molas, Josep Marín, Carme Puigdemont.

El 7 de juliol vàrem anar a Santa Coloma de Farners i aquí no vàrem patir tanta calor, ja que al Parc de Sant Salvador s'hi està molt bé. La classificació final fou en Sèniors, Manel Ros, Manel Granda i Josep Marín, foren primers a l'Especial General.

Les dames no varen tenir rivals, els resultats són prou evidents:

1er. lloc: Tina Molas, Angelina Busquets i Pepita Cobos.
2n. lloc.- Maria Peruga, Viki León i Carmen Muñoz.
4art. lloc.- Maria Bramont, Anna Pérez i Anna Serra.

El Club Petanca Salt està treballant en l'elaboració d'altres campionats i només hi faltarà la vostra assistència i per tant us hi esperem a tots.

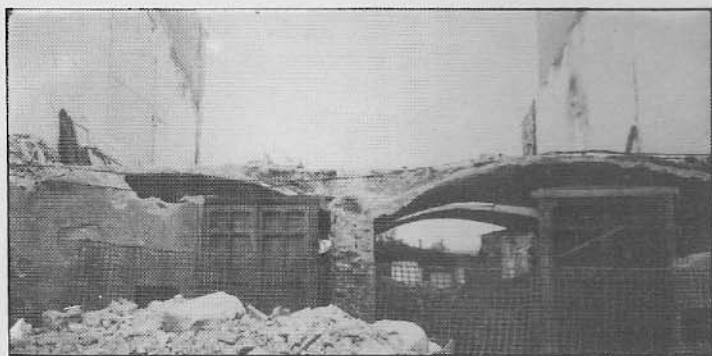
L'Acudit foll

Sr. Director
LA FANGAPas. Verdaguer, 1
17190 SALT(Girona)**En comptes de LA FARGA som LA FANGA**

Des de Palafrugell, i en data 3-7-91, hem rebut a la nostra redacció una notificació de la convocatòria d'uns premis.

El més curiós, però, és que segons els comunicants, ara ja no som LA FARGA, sinó LA FANGA.

Ara només ens falta l'aixada (a Salt en diem el tràmec) per treballar millor.

La imatge de Sant Antoni, que durant tants anys ocupà aquesta façana, ha estat, durant un breu període de temps, separada del seu lloc habitual a causa de les obres que es fan en aquesta casa

Diàleg

A: Joga un paper important en la nostra vida, la sort?

B: Home: plantejat així, sí. Que la sort existeix, ningú no ho nega. Si un dia ens escapem per mil·límetres de ser aixafats, és una sort. Si caiem d'una certa alçada i anem a raure sobre un cos tou, que amorteix el cop, és una sort. Si perdem el tren o l'avio per qualsevol causa i aqueix resulta accidentat, és una sort. Ara bé: això també es pot donar en sentit invers i llavors serà una dissort. Així hem de reconèixer que la sort i la dissort existeixen en parts iguals.

A: Així, què direm d'aquella veu popular, que n'hi ha que quasi sempre tenen sort i d'altres que no en tenen quasi mai?

B: No hi estic pas d'acord. Són moltes les ocasions en què allò que atribuïm a la sort han estat posicions calculades. Quan un dels nostres veïns reïx en les seves empreses, quasi mai no ens entretenim a meditar els esforços i privacions que aqueixa consecució li ha reportat. L'amor propi és un sentit tan ben repartit que ens sembla que aquelles ocasions que li han fet possible d'assolir certes fites, nosaltres no les hem tingudes mai. Ara bé: si fem un repàs de totes aquelles que no hem sabut aprofitar, ens adonarem que no tot ho hem d'adjudicar a la sort. Hem de tenir la humilitat de comprendre que hi ha persones que, per la causa que sigui, ens avantatgen en perspicàcia i visió de futur. I, en aquestes ocasions, la sort pot venir d'una causa calculada i no d'una casualitat.

A: I en el joc de les cartes, creus que hi ha persones que hi tenen sort i d'altres que no n'hi tenen quasi mai?

B: La meva contestació és la mateixa. Quan un altre guanya, només ho adjudiquem a la sort. Mai se'ns ocorre de pensar que ho pot haver fet millor que nosaltres. No és que la vulgui descartar totalment, la sort. Hem de pensar que en el joc com en les altres coses es poden tenir dies bons, menys bons i dolents. Això però sol ser alternatiu. Ni la sort ni la dissort hem de considerar-les tan vel·leïoses que sempre vagin en el mateix sentit. Alguna vegada aniran en sentit invers i llavors, encara que no es podrà negar el canvi, els que sempre es lamenten ens diran que ha estat una casualitat i es mantindran en el seu criteri que la sort sempre està de tres a u en contra seu. Cosa que no es comprova mai.

A: Si descartem la sort, quina és la causa que uns guanyin més sovint que els altres?

B: La diferència consisteix a saber aprofitar els moments bons, extraient-ne el màxim de profit i fer que els dolents ens perjudiquin el mínim. Salvant comptades imprevisions, només aquesta i no cap altra sol ser la causa de la bona sort. La resta són falòrnies.